

Jubileumuitgave
1913 - 2013

HENGEL
SPORT
VERENIGING
HILVERSUM

**MET HET
COMPLETE
FEEST-
PROGRAMMA!**

DKB BAITs

YOUR DREAM OUR BOILIE

Boilies
Popups
Hookbait Dips

Duivenvoer
Hennep
Mais

Zuidereinde 172
1243 KP 's-Graveland

06-53592520

info@boilies.nu
<http://www.boilies.nu>

R e s t a u r a n t
DE MOLEN

● RESTAURANT ● UITSPANNING ● PARTYCENTRUM ● VERGADEREN

R e s t a u r a n t
DE MOLEN

Loodijk 30
1244 NL Ankeveen
Tel: 035 - 656 14 59
www.restaurant-demolen.nl

Verzekeringen Hypotheken

Hengelsportpolis.nl

**Hengelsportartikelen makkelijk, snel
en goed online verzekeren, het kan!**

Visuitrusting | Boot | Vis Vakantiereis | Auto | Caravan | enz.

***Blijf op de hoogte en schrijf je daarom in op onze
nieuwsbrief op www.dirksen-nijkerk.nl***

Dirksen Verzekeringen | (033) 245 24 87 | info@dirksen-nijkerk.nl

Inhoud	3
HSV Hilversum 1913 – 2013	4
Feestprogramma	7
De eerste wankelste stapjes van een honderdjarige	10
Wedstrijdprogramma 2013	15
Interview met Jan Boes, 36 jaar voorzitter van HSV Hilversum	16
Voor de jeugd, zó vang je vis....	24
De eerste vijftig jaar: vissen en vergaderen in voor- en tegenspoed	30
In memoriam Jan Boes, 37 jaar voorzitter HSV Hilversum	43

Colofon

Bestuur HSV Hilversum:

<i>Voorzitter</i>	J. Boes	Birkenheuvelweg 62	1215 EV Hilversum	035 - 624 34 53
<i>Secretaris</i>	H. Knecht	1e Molenweg 12a	1261 TD Blaricum	035 - 538 92 10
<i>Penningmeester</i>	W. v.d. Straten	Laan v. Eikenrode 44	1231 BP Loosdrecht	035 - 582 43 84
<i>2^e voorzitter / ledenadministratie</i>	J.H.T. v. Rijn	Birkenheuvelweg 33	1215 ER Hilversum	035 - 621 49 32
<i>2^e secretaris / Wedstrijdcommissie</i>	A. v.d. Hazel	Spanker 40	1231 ED Loosdrecht	035 - 582 54 86
<i>Jeugdbegeleider</i>	K.G. v.d. Straten	Aristoteleslaan 50	1277 AT Huizen	035 - 887 43 29
<i>Jeugdbegeleider</i>	R.W. Spakman	Eemnesserweg 38	1221 CZ Hilversum	035 - 685 04 48
<i>Viswaterbeheer</i>	F. Beutick	Hollands End 3	1244 NM Ankeveen	035 - 656 52 45
<i>Wedstrijdcommissie</i>	H.J. de Wild	M. Simonszhoef 48	1216 LM Hilversum	035 - 772 27 77

Inschrijven nieuwe leden bij de secretaris en bij de volgende adressen:

Hoving Hengelsport, Kleinde Drift 35, Hilversum

Sigarenwinkel The Old Smoker, Kerklaan 4, Kortenhoef

Goois Hengelsport Centrum, Lage Naarderweg 7, Hilversum.

Kontakt maart 2013 is een speciale jubileumuitgave ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van Hengelsportvereniging Hilversum.

Jubileumcommissie: Hans Knecht, Wijnand v.d. Straten, Herman de Wild, Don Schley,

Redactie en teksten: Frits Beutick

Fotografie: Bestuursleden HSV Hilversum, archief HSV Hilversum

Grafische vormgeving: Studio Palteam

Druk- en bindwerk: Drukkerij Erica, Hilversum

Oplage: 3.500 exemplaren

Niets uit deze uitgave mag, in welke vorm dan ook, worden overgenomen

en/of gepubliceerd zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende.

Aalt van den Hazel

Soms zou je willen dat je een tijdmachine had. We zouden dan uit pure nieuwsgierigheid “14 oktober 1913” intikken op het digitale schermje om aanwezig te zijn bij de oprichtingsvergadering van HSV Hilversum. Hoe ging het er destijds aan toe? Wat hield de mensen bezig? En wat voor hengelaars waren dat eigenlijk, aan het begin van de vorige eeuw? Misschien waren we aan het eind van die allereerste bestuursvergadering even naar het bestuur gelopen. Om ze te feliciteren. En om ze voorzichtig te vragen of ze even mee wilden reizen naar 2013. Dan konden ze met eigen ogen zien dat hun vereniging nog steeds bestaat.

MAGIE!

Nou ja, dat laatste is misschien niet zo’n goed idee. De brave bestuurders uit 1913 zouden ongetwijfeld vernemen dat hun vereniging twee wereldoorlogen, de crisis van de jaren ’30 en nog zo het één en ander moest doorstaan. Dat soort dingen kun je maar beter niet allemaal van tevoren weten. Ze hadden het al niet zo makkelijk in 1913. Tegelijk zouden de mannen van een eeuw geleden hun ogen hebben uitgekeken als ze zagen op welke manier we tegenwoordig aan de waterkant verschijnen. Een bijna onzichtbare nylon lijn, slechts enkele honderdsten van een millimeter dik en toch oersterk, ze zouden het niet begrijpen. En dan de hengels die we nu gebruiken, van holglas of grafiet, vrijwel onbreekbaar en toch vederlicht in vergelijking met de bamboestokken van vroeger. En werpmolens, nog zoiets. We staan er niet meer bij stil, maar iemand uit 1913 zou sprakeloos van bewondering zo’n molentje hebben aanschouwd. Voorzichtig zou hij aan de slinger draaien en constateren dat de lijn zich mooi gelijkmatig om de spoel windt. Pure magie! En dan hebben we het nog niet eens over de kleding die ons tegenwoordig aan het water warm houdt, onze handige visstoeltjes, onze uitgebalanceerde voertjes, de dobbertjes van balsahout, de prachtige stukjes kunstaas waarmee we roofvis belagen, of de elektronische beetverklikkers van de karpervissers.

Ronald Spakman

Wijnand van der Straten

WEIDELIJK VISSSEN

Net zoals de mannen uit 1913 (er waren toen geen vissende vrouwen...) hun ogen zouden uitkijken als ze een uurtje in 2013 mochten rondlopen, zo kunnen wij ons moeilijk een voorstelling maken van de sportvisserij in 1913. Natuurlijk weten we wel iets over die tijd. Men viste zwaar, met gevlochten lijnen en gesmede haken en het ging om de vangst; die was bestemd voor de pot. Weidelijk vissen, het terugzetten van gevangen vis, de vis niet beschadigen en vooral ook zo licht mogelijk vissen: het zijn allemaal ontwikkelingen die pas in de tweede helft van de vorige opgang deden. Met hetzelfde recht kunnen we zeggen

Frits Beutick

dat de sportvisserij in die periode steeds meer verschillen vertoonde met de beroepsmatig uitgeoefende visserij en dat de sportvisserij als zelfstandige bezigheid

langzamerhand volwassen werd. Van mannenbolwerk ontwikkelde de hengelsport zich tot een bezigheid waar ook steeds meer vrouwen plezier aan beleven. De laatste decennia werd het vissen onder jongeren steeds meer populair. "Vissen is vet cool", hoor je soms.

SCHATPLICHTIG

De ontwikkeling die de sportvisserij heeft doorgemaakt is gestimuleerd door de overheid, door verschillende hengelsportauteurs, door degenen die steeds nieuwe uitvindingen deden, door producenten van artikelen voor de sportvisserij, door de vissers zelf en – zeker niet in de laatste plaats – door hengelsportorganisaties. Wat dat laatste aangaat, beseft het huidige bestuur van HSV Hilversum dat wij schatplichtig zijn aan onze voorgangers. In voor en tegenspoed hebben talloze bestuurders steeds kans gezien om HSV Hilversum als een gezonde en toekomstgerichte vereniging te laten voortbestaan. Dat heeft in 100 jaar menig zweetdruppeltje gekost en wat dat betreft zien we het bereiken van deze mijlpaal als een eerbetoon aan al diegenen die zich in die eeuw voor onze vereniging hebben ingezet. Het legt op het bestuur tevens de verantwoordelijkheid er nu voor te zorgen dat men over honderd jaar kan terugkijken op twee eeuwen HSV Hilversum.

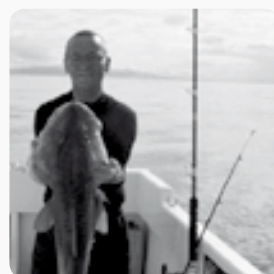
JAN BOES

In deze speciale jubileumeditie van ons verenigingsblad passeren verschillende van de hiervoor genoemde aspecten de revue. We besteden aandacht aan de eerste jaren van HSV Hilversum, voor zover dat uit onze archieven nog was te achterhalen. Hardnekkig zijn de geruchten over een brand waarbij ooit delen van het archief verloren gingen. Dat is jammer, maar eigenlijk hóórt een dergelijke calamiteit ook een beetje bij de geschiedenis van zo'n oude vereniging.

Immers, de geschiedenis geeft en de geschiedenis neemt. Wat dit betreft prijzen we ons gelukkig dat we het reilen en zeilen binnen de vereniging over de laatste 36 jaar konden optekenen uit de eerste hand. Een flink deel van dit blad wordt in beslag genomen door een interview met Jan Boes, de man die HSV Hilversum al die tijd met straffe hand bestuurd. Naast verschillende andere bestuursfuncties binnen de sportvisserij, was Jan Boes gedurende 37 jaar de verpersoonlijking van onze vereniging. Zelfs zo'n groot interview kan slechts een fractie belichten van wat deze mannetjesputter voor de vereniging heeft betekend. Daarvan zijn we ons maar al te zeer bewust. Met Jan als voorzitter was HSV Hilversum tegen vele stormen opgewassen.

Jan Boes

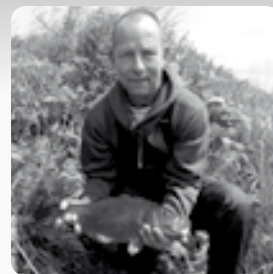
Karel van der Straten

John van Rijn

JEUGD

Bij een jubileum
als dit moet je niet
alleen terugkijken,
maar ook oog

Hans Knecht

hebben voor de toekomst. Daarom hebben we in dit blad een artikel opgenomen voor de jeugd. Als bestuur vinden we het essentieel dat zoveel mogelijk jongeren kennismaken met het mooie van de sportvisserij. Een belangrijk moment op onze jaarkalender is dan ook de jeugdviswedstrijd die de laatste jaren steeds in de Berlagevijver werd gehouden. Met het artikel in dit blad hopen we te bereiken dat jonge vissers wat beter gaan vissen en ook wat meer vangen. Want we kunnen heel groothartig roepen dat het gaat om het spel en niet om de knikkers, maar vissen wordt pas écht leuk als je zo nu en dan iets vangt. Jeugdige vissers die vis vangen worden echte sportvissers. En echte sportvissers kunnen er niet genoeg zijn, nu en in de toekomst.

FEESTPROGRAMMA

Tenslotte vragen we uw aandacht voor de pagina's in dit blad die zijn gewijd aan de vele activiteiten die uw hengelsportvereniging dit jaar heeft georganiseerd. Er is uitgepakt en er is voor ieder wat wils, het hele jaar door. Van een jubileumreceptie tot een grootscheepse happening aan het water, kortom het is zeer de moeite waard om de pagina's met het feestprogramma te bestuderen. We zouden het als bestuur buitengewoon op prijs stellen als de leden dit bijzondere jubileum met ons willen vieren. Immers, een vereniging zonder leden is geen vereniging. Aan onze leden richten we dan ook ons laatste woord van dank. Bedankt dat u ons al die jaren bent trouw gebleven. Wij zullen ons best doen ook in de toekomst het vertrouwen van onze leden niet te beschamen.

Wij wensen u een jubelend jubileumjaar en natuurlijk in heel 2013 een goede vangst.
Het bestuur van HSV Hilversum.

Herman de Wild

JEUGDSVISDAG IN BERLAGEVIJVER

Ook in ons jubileumjaar is het de bedoeling om op de nationale hengeldag, dit is de laatste zaterdag van mei, onze jeugdvisdag te houden. Dit is dus op 25 mei 2013.

Jongens en meisjes tot en met 14 jaar die in Hilversum of in de gemeente Wijdereen wonen, mogen hieraan meedoen. Je hoeft dus geen lid te zijn van onze thans 100 jarige vereniging. Alleen de vaste

hengel is toegestaan. De maximale hengellengte is 7 meter. Vermoedelijk zal ook dit jaar wederom gevist worden in de Berlagevijver, echter dit kan nog veranderen. Hou daarom de informatie die te vinden is op onze website en bij de Hengelsportwinkeliers goed in de gaten. Ook zullen we trachten om de uitnodiging in de lokale nieuwsbladen te

laten publiceren. Er zal op deze dag 2 uur gevist worden en ook deze keer zal iedereen die mee vist niet met lege handen naar huis gaan. Wij hopen in ieder geval veel deelnemers te mogen begroeten.

JUBILEUM WEDSTRIJD 26 MEI 2013

26 mei organiseert de jubileum commissie een wedstrijd voor alle leden van af 14 jaar en ouder. Deze wedstrijd wordt gehouden langs het Hilversums kanaal.

Algemene info: Het is een individuele wedstrijd, alle gevangen vis wordt na afloop gewogen, men dient een goedgekeurd leefnet bij zich te hebben.

Er wordt gevist van **8 uur t/m 1**

uur. De deelnemers dienen uiterlijk om 7.00 uur aanwezig te zijn (langs het parcours invalidenplaats) aldaar vind de loting plaats.

*In dit blad
vindt u een
los inlegvel met
antwoordkaarten.
Gebruik die
om mee te
doen!*

15 JUNI 2013 FAMILIEFEESTVISDAG

In verband met ons 100 jarig jubileum nodigen wij onze **leden met hun hele gezin** uit voor een fantastische familiefeestvisdag.

Deze dag wordt gehouden op 15 juni in ons jubileumjaar en begint om 13.30 uur, hoogstwaarschijnlijk op recreatie terrein "De Strook" in Breukelerveen. Hoewel het programma staat in het teken van de hengelsport is er ook aan de niet vissende gezinsleden gedacht. Er zullen verschillende visclinics zijn zoals roofvissen, feedervissen, vliegvissen, wedstrijdvisen en misschien nog meer, afhankelijk van het aantal te verwachten deelnemers. Voor de niet vissende gezinsleden is er o.a. de mogelijk-

heid tot een rondvaart over de plassen. Aan het eind van de dag is er dan een familievis"wedstrijd" van ca 1 uur. Het gemiddelde gewicht per familielid bepaalt de uitslag. De dag zal worden afgesloten met een gezellige barbecue. Het toeval wil dat op hetzelfde terrein een regionale jeugdvissdag wordt georganiseerd. In overleg combineren we deze dag voor de jeugdleden met de familiedag. De regionale jeugddag begint om 10 uur en eindigt om 16.00 uur waarna de jeugdleden kunnen meedoen met de familieviswedstrijd. Deze jeugddag worden instructies verzorgd voor verschillende specialiteiten en zullen de lessen ook in de praktijk beoefend worden. Het belooft een super gezellige dag te worden voor het gehele gezin. Omdat we als organisatie natuurlijk willen weten voor hoeveel van onze leden we het moeten organiseren is aanmelding noodzakelijk. We verzoeken het bijgevoegde aanmeldingsstrookje voor 28 april ingevuld te sturen naar de secretaris van de vereniging. De capaciteit voor deze familievisdag heeft een zekere beperking, inschrijving vindt plaats op basis van datum binnenkomst.

*In dit blad
vindt u een
los inlegvel met
antwoordkaarten.
Gebruik die
om mee te
doen!*

11 OKTOBER 2013 RECEPTIE

Op 11 oktober 2013 sluiten we de festiviteiten in het jubileum jaar af met een receptie in Groot Kievitsdal. Voor deze receptie worden alle leden van harte uitgenodigd. Samen met genodigden staan we onder het genot van een hapje en een drankje stil bij het eeuwfeest van onze vereniging. De receptie vindt van 16.00 tot 19.00 uur plaats in de grote zaal van restaurant Groot Kivietsdal, Hilversumsestraatweg 19, 3744 KB Baarn. (de weg van station sportpark naar Baarn)

FORELLENVISFEEST VOOR DE JEUGD

Vissen is altijd een feest,
Heerlijk in de natuur genieten.
Spanning als de dobber beweegt,
Is hij groot of is hij klein.
Zo is het fijn om met je sport bezig te zijn.
Dit jaar is het groot feest,
de hengelsportvereniging HSV Hilversum
bestaat 100 jaar.
Dit willen we "VIEREN", uiteraard ook met jullie.
Daarom nodigen wij jullie uit voor een vis evenement
in de Berenkuil bij Nijkerk.
Voor vervoer wordt gezorgd.
We gaan met de bus.
Deze vertrekt bij het Arenapark. (grote parkeerplaats).
Gezellig... Kom je ook ?
Hengels zijn aanwezig,
Je hoeft alleen maar zelf te komen.
Het feest is op 31 augustus 2013; om 10.00 uur verzamelen.
Aanmelden voor 28 april 2013!

*In dit blad
vindt u een
los inlegvel met
antwoordkaarten.
Gebruik die
om mee te
doen!*

Honderd jaar geleden, om precies te zijn, op 14 oktober 1913 om 20.00 uur, was het een drukte van belang in De Jonge Graaf van Buren te Hilversum. In een zaaltje van dat etablissement vond de oprichtingsvergadering plaats van de Hengelsportvereniging Hilversum. De allereerste notulen van de vereniging beginnen aldus: *“Te acht uur dezer avond werd de zaal door enkelen liefhebbers van de hengelsport betreden, en het duurde niet lang of de zaal vulde zich zo vol met belangstellenden dat er meerderen stoelen moesten worden aangevraagd.”*

Het was hoog tijd voor een hengelsportvereniging, want de Nederlandse sportvisserij werd aan het begin van de vorige eeuw ernstig bedreigd. De ‘Hilversumse’ had in de eerste tijd dan ook vooral het karakter van een belangenorganisatie. Hoe het ervoor stond met de sportvisserij blijkt uit een voordracht van de heer C. van de Vorm, voorzitter van de Algemeene Hengelaars Bond, de toenmalige overkoepelende organisatie. Het grootste deel van de oprichtingsvergadering was hij aan het woord. Eerst wijdde hij enkele woorden aan de achteruitgang van de visstand en de waterverontreiniging. De kwaliteit van het water verbeterde, nadat in 1898 de Vereeniging tot bevordering van de Nederlandsche Visscherij actief was geworden, maar tegelijk leverde deze vereniging ook een nieuw probleem op. Het was namelijk een belangenorganisatie van beroepsvissers.

HENGELVERBOD

Opvallend zijn de perikelen van honderd jaar geleden. De Heidemaatschappij, opgericht in 1888 als organisatie die landbouwgrond wilde verbeteren, kreeg er in 1897 een taak bij, namelijk de ont-

wikkeling en verbetering van de zoetwatervisserij. De Vereeniging tot Bevordering van de Nederlandsche Visscherij en de Heidemaatschappij waren allebei sterke

tegenstanders van de sportvisserij. Regelmatig overlegden beide organisaties met ministeries in Den Haag, waarbij ze hun standpunt vurig bepleitten. Had de anti-sportvisserij lobby zijn zin gekregen, dan was ruim honderd jaar geleden een verbod uitgevaardigd op het vissen met een hengel. Hoe ver de plannen waren, blijkt uit enkele wetsontwerpen. In het kabinet Kuyper kwam de minister van Waterstaat,

**IN 1904 EN 1908 WILDE DE MINISTER
DE SPORTVISSERIJ VERBIEDEN**

de ARP politicus Johannes Christiaan De Marez Oyens in 1904 met een wetsontwerp om de sportvisserij te verbieden. Dit ontwerp sneuvelde in de

Tweede Kamer. In 1908 deed minister van Landbouw Syb Talsma, eveneens van antirevolutionaire huize, een tweede poging. Ook hij handelde op verzoek van de beroepsvisserij en ook zijn voorstel haalde het niet.

KRUIK VOL JENEVER

De heer Van de Vorm gebruikte deze geschiedschrijving tijdens de oprichtingsvergadering van HSV Hilversum om het belang te benadrukken van de georganiseerde sportvisserij. Samen staan sportvissers sterk, maar ook moeten ze ervoor zorgen serieus te worden genomen door andere belangengroepen, waarschuwde hij. Sportvissers van een vereniging die is aangesloten bij de Algemeene Hengelaars Bond moesten zich dus waardig gedragen. Het was niet de bedoeling dat men 's nachts op pad ging met een kruik vol jenever *"om de volgende dag met de hengels op de rug zwaaiende naar huis te gaan."* Dergelijke vissers zouden *"hun huisgenooten in de war brengen, al uren van tevoren, daar ze weten dat als vader gaat visschen, dat in de meeste gevallen niet zoo is."* Na de voordracht werd het allereerste bestuur van HSV Hilversum gekozen. Dit bestond uit drie leden: A.C. Hartwijk als voorzitter, C. van Os als secretaris en Chr. Scholten als penningmeester. Vervolgens ging een lijst rond waarop men zich kon aanmelden als lid. De vereniging telde bij haar oprichting 74 leden en fungeerde als onderafdeling van de Algemeene Hengelaars Bond.

WERKLOOSHEID

In 1913 was de situatie in ons land allerm minst rooskleurig. Toenemende spanning tussen staten in Europa leidde ook in Nederland tot mobilisatie en bovendien was er aanzienlijke werkloosheid. Onzekerheid en armoede beheersten het dagelijks leven. Geen fijne voedingsbodem voor een nieuwe vereniging. De contributie werd vastgesteld op f 2,40 per jaar en daarvan moest 60 cent worden afgedragen aan de Algemeene Hengelaars Bond. Die contributie was voor veel leden moeilijk op te brengen. Zij maakten gebruik van de mogelijkheid om iedere week 5 cent aan de vereniging te betalen. Vele jaren hield HSV Hilversum een beperkt aantal leden. Wellicht kwam dit doordat de vereniging niet of nauwelijks eigen water had, en je vrij mocht vissen op groot water. Verder was de opkomst van de leden op de vergaderingen teleurstellend. Al tijdens de tweede vergadering werd voorgesteld iedere keer een loterij te organiseren, daar zou men mogelijk wel op afkomen.

VECHT

Tijdens de januaribijeenkomst van 1914 kwam voor het eerst de mogelijkheid naar voren om eigen water voor de leden te pachten. Het ging om een bijdrage in de pacht van een deel van de Vecht nabij Fort Hinderdam, een visrijk water. Hengelsportverenigingen in Amsterdam en in Weesp waren daar al mee bezig. Een probleem was dat Weesp niet kapitaalkrchtig genoeg was voor de pachtsom en daarom graag wilde dat

Hilversum meedeed. Toch kon Hilversum niet meteen een toezegging doen; de voorzitter wilde eerst alle facetten bestuderen van het pachten van eigen water en hield het onderwerp aan tot juni 1914. In juni was de vergadering het erover eens dat een bijdrage in de pacht van de Vecht niet meer mocht bedragen dan 50 gulden, een aanzienlijk bedrag, gezien de hoogte van de contributie. Toch zou het vele jaren duren eer de Vecht kon worden bevist door leden van de Hilversumse vereniging.

LOOSDRECHT

Bij de afwachtende houding van de Hilversummers speelde tevens een rol dat de Amsterdamse vereniging een waarschuwing had laten uitgaan. De Horstermeer, waarvan de Amsterdammers een deel hadden gepacht, was doodgevist, zodat men zich genoodzaakt zag daar snoek en baars uit te zetten. Met de pacht van de Horstermeer had de Amsterdamse vereniging, zoals men liet weten, geld in het water gegoooid. De gloednieuwe vereniging in Hilversum, die nog maar erg weinig geld in kas had, kon zich niet veroorloven een zelfde fout te maken. Inmiddels hadden enkele boeren uit de omgeving van Loosdrecht aangeboden dat HSV Hilversum het visrecht in hun sloten kon pachten. Vissers die bekend waren met de situatie omschreven de Loosdrechtse poldersloten als prachtig viswater. In januari 1914 benoemde het bestuur een commissie die de mogelijkheden moest onderzoeken. In de zomer van dat jaar bracht de commissie verslag uit. Het bleek te gaan om het water van slechts vier boeren, maar het bestuur was optimistisch. Wanneer we eenmaal voet aan de grond hebben in Loosdrecht dan komt er ongetwijfeld meer water bij, zo was de redenering. Het eerste eigen water van HSV Hilversum lag dan ook in Loosdrecht; poldersloten nabij de kerk, de school en het museum.

TOEZICHT

Tijdens de jaarvergadering in oktober 1914 bleek al meteen dat eigen viswater ook specifieke zorgen met zich meebrengt. De leden vroegen om een bepaalde vorm van toezicht, want er waren lieden gesignaleerd die in het verenigingswater met net-

**DE EERSTE VISWEDSTRIJD VAN
HSV HILVERSUM VOND PLAATS OP
TWEDE PINKSTERDAG 1914**

ten in de weer waren. Men was het er over eens dat toezicht beter geregeld kon worden als de vereniging meer water in Loosdrecht in zijn bezit had. Eén lid merkte op dat toezichthouders in Den Haag een fiets hadden gekregen van de plaatselijke afdeling van de Algemeene Hengelaarsbond. Bij toerbeurt konden ze die fiets gebruiken om controles langs het water uit te oefenen.

WEDSTRIJDVISSSEN

In januari 1914 stond het wedstrijdviszen voor het eerst op de agenda, of zoals het toen werd genoemd 'prijsvisschen'. Een aantal leden was tegen; men vreesde dat het organiseren van wedstrijden, compleet met prijzen, teveel op de begroting zou drukken. Anderen stelden voor 25 cent deelnamekosten in rekening te brengen en daar voelde de vergadering wel voor. Een probleem was hoe men hiervoor deelnemers moest ronselen. Zou men alleen maar één uit-

HET GEVAAR BESTOND DAT DE VROUW VAN DE HENGELAAR UITNODIGINGEN VOOR VISWEDSTRIJDEN ACHTERHIELD

nodiging sturen, dan bestond het gevaar dat deze in het gezin van de hengelaar "zoo lang door de vrouw opzij gelegen" zou

worden totdat de wedstrijd voorbij was. Uiteindelijk besloot men op zoveel mogelijk manieren ruchtbaarheid te geven aan komende wedstrijden, niet alleen met convocaties maar ook met aankondigingen in de plaatselijke pers. De eerste viswedstrijd die HSV Hilversum organiseerde vond plaats op Tweede Pinksterdag 1914. Er was een kleine discussie over welke aassoorten de wedstrijdvisser mochten gebruiken, deeg of wormen. Uiteindelijk was men het erover eens dat beide aassoorten mochten worden gebruikt. Omdat dit "mooie propaganda" voor de vereniging zou zijn, werden de vissers per motorboot van Hilversum naar Overmeer gebracht, waar de wedstrijd plaatsvond.

MOBILISATIE

De eerste jaarvergadering van HSV Hilversum vond plaats op vrijdag 23 oktober 1914 in café De Karsseboom aan de Groest. De

Karsseboom was de vaste locatie geworden voor bijeenkomsten van de vereniging. Er waren zo'n 40 leden.

Het ledental groeide dat eerste jaar tot 185, maar na 29 juli 1914 stopte de toestroom opeens,

ondanks de verspreiding van programaboekjes. Het bestuur verklaarde deze plotselinge stop uit de mobilisatie voor de Eerste Wereldoorlog.

Tijdens de jaarvergadering maakte het bestuur bekend dat van de 185 leden er in het eerste jaar 14 waren geroyeerd wegens wanbetaling, anderen hadden hun lidmaatschap opgezegd en zo telde de vereniging aan het eind van het

eerste jaar 156 leden. Het bestuur had wel oog voor de belabberde situatie waarin veel mensen verkeerden. Regelmatig werd gerept van de mogelijkheid om leden de

DOOR MOBILISATIE KWAM DE TOESTROOM VAN NIEUWE LEDEN TOT STILSTAND

contributie op een later tijdstip te laten betalen. De inkomsten in het eerste jaar bedroegen f 267,30 en de uitgaven waren f 172,96 zodat een batig saldo overbleef van f 94,34. *“Indien deze wereldoorlog er niet ware tusschen gekomen en de leden hun verplichting hadden voldaan, waren er nog een 60 gulden meer in kas geweest”*, zo verzuchtte de voorzitter.

GEEN PAS

Teleurstelling bestond bij het bestuur over het aantal leden dat naar de vergaderingen kwam, gemiddeld een stuk of twintig. *“Gaarne zag het bestuur deze vergaderingen beter bezocht, daar men dan meer onderling verband met elkaar kan houden en voor het bestuur werkt het prettiger voor een flink aantal leden te zitten, dan als louter voor tafels en stoelen.”* Wel goed bezocht waren de twee viswedstrijden die in het eerste jaar werden gehouden, ondanks het slechte weer. Het bestuur zou zeker meer wedstrijden hebben georganiseerd, als de gevolgen van de Eerste Wereldoorlog geen roet in het eten hadden gegooid. Een voorstel om het eenjarig bestaan te vieren met een feestelijke viswedstrijd werd verworpen. Dat gaf geen pas in tijd van oorlog.

ALGEMENE WEDSTRIJDEN KOSTEN 5 EURO

DATUM	LOCATIE	TIJD
14 april	De Gaasp ondiep	07.00 uur verzamelen
12 mei.	Hilversums kanaal	07.00 uur verzamelen
* 26 mei.	Hilversums kanaal Jubileum ledenwedstrijd	07.00 uur verzamelen
30 juni	Baarmeestocht traject 30	07.00 uur verzamelen
21 juli.	Rijn kanaal Loenen	07.00 uur verzamelen
25 aug.	Hilversums kanaal invaliden plaats	07.00 uur verzamelen
* 31 aug.	Jeugvisdag De Berenkuil	10.00 uur verzamelen bij Arena Park
08 sept.	Hogevaart traject 5	07.00 uur verzamelen
14 sept.	Fed wedstrijd Hilversums kanaal	07.00 uur verzamelen
13 okt.	Gaasp diep	07.00 uur verzamelen
03 nov.	Otter	08.00 uur verzamelen
17 nov.	Otter	08.00 uur verzamelen

KOPPEL WEDSTRIJDSTRIJDEN KOSTEN 10 EURO

DATUM	LOCATIE	TIJD
28 april	Vecht Nederhorst	07.00 uur verzamelen
02 juni.	Vesting naarden	07.00 uur verzamelen
07 juli.	Naarden trekvaart De Wegman	07.00 uur verzamelen
29 sept.	Hilversums kanaal gescheiden koppel	07.00 uur verzamelen
06 okt.	Vecht Nederhorst	07.00 uur verzamelen

ZOMERAVOND COMPETITIE KOSTEN 30 EURO

DATUM	LOCATIE	TIJD
07 mei	Vecht/Hilversums Kanaal	17.30 uur verzamelen
14 mei	Vecht/Hilversums kanaal	17.30 uur verzamelen
21 mei	Vecht/Hilversums kanaal	17.30 uur verzamelen
28 mei	Vecht/Hilversums kanaal	17.30 uur verzamelen
04 juni	Vecht/Hilversums kanaal	17.30 uur verzamelen
11 juni	Vecht/Hilversums kanaal	17.30 uur verzamelen
* GEEN KOSTEN		

Jan Boes zoals velen hem kennen: voortdurend waakzaam of alles wel goed gaat

“Ik ben een droogvisser en dan vooral achter de bestuurstafel”

“Ik heb altijd gezegd: als ergens in ons gebied visrechten vrijkomen, dan wil ik die hebben voor HSV Hilversum. Al is het maar een vingerhoedje water, ik zal alles op alles zetten om ervoor te zorgen dat onze leden er mogen vissen.” De uitspraak tekent Jan Boes, sinds 1976 voorzitter van HSV Hilversum en tevens bestuurslid van allerlei andere organisaties die met vis, water en hengelsport te maken hebben. HSV Hilversum bestaat honderd jaar en meer dan een derde van die tijd stond Jan aan het roer van zijn club. Vanuit een combinatie van gedrevenheid, feitenkennis, ervaring en slim onderhandelen wist hij het waterarsenaal van Hilversum aanzienlijk uit te breiden. Soms waren er bezoeken aan het gemeentehuis voor nodig, soms was een

gang naar de rechter noodzakelijk en een andere keer was een glas citroenenever de smeeroil voor een succesvolle transactie met een beroepsvisser. Wegens een ernstige ziekte heeft Jan Boes in 2012 een deel van zijn bestuurstaken niet meer kunnen vervullen.

Jan trad toe tot het bestuur in 1975 en hij omschrijft de situatie bij HSV Hilversum van toen als merkwaardig. “Er was geen voorzitter, alle voorzitterstaken werden vervuld door de tweede voorzitter, Piet Hilhorst. Ik kwam bij het bestuur als outsider. Op de algemene ledenvergadering van 1975 waren twee vacatures in het bestuur en er waren ook twee kandidaten. Eén daarvan was een gepensioneerd politieagent en de tweede was Hans Serno, de

zoon van de toenmalige penningmeester Henk Serno. In die tijd was het mogelijk dat de leden tijdens de vergadering kandidaten inbrachten. Een groep wedstrijdvisers deed dat; staande de vergadering schoven ze mij naar voren. Opeens moest een verkiezing plaats-

Ook bij de jeugdwedstrijden was Jan altijd present

vinden, want er waren nu drie kandidaten voor twee bestuurszetels. In de stemming viel de zoon van penningmeester af. De oud-politieman en ik kwamen in het bestuur.”

HAKKEN IN HET ZAND

“Je kunt je voorstellen dat ik met lood in mijn schoenen naar mijn eerste bestuursvergadering ging. Niet alleen was de vader van de afgevalen kandidaat penningmeester, maar de bestuurssecretaris was ook nog eens zijn oom. Dan verwacht je geen groots welkom. Achteraf was mijn voorgevoel terecht, maar dat had niets te maken met de penningmeester en de secretaris. Die gepensioneerde politieagent die met

IK GING MET LOOD IN MIJN SCHOENEN NAAR MIJN EERSTE BESTUURSVERGADERING

mij nieuw in het bestuur was gekozen, zette zijn hakken in het zand. Hij vond het maar niks zoals het was gegaan en hij trok zich terug als bestuurslid. Het bestuur zat met de handen in het haar, maar volgens mij was er niet zo'n

groot probleem. Er waren drie kandidaten voor twee bestuursposten. Twee waren gekozen en eentje viel af. Nu een zittend bestuurslid zich terugtrok, was er volgens mij niets op tegen om alsnog Hans Serno te benoemen. Zo gezegd, zo gedaan. Op 28 april 1975 ben ik gekozen en Hans werd iets later toegevoegd. Eerst was hij tweede penningmeester en bleef zijn vader eerste penningmeester; na een aantal jaren wisselden vader en zoon van rol. Met Hans heb ik een formidabele band gehad. We hoefden elkaar maar aan te kijken en dan wisten we van elkaar hoe we ergens over dachten. Dat is onvoorstelbaar handig.”

En toen na een jaar opeens voorzitter...

“Het eerste jaar in het bestuur heb ik veel geluisterd en veel opgestoken. Er zat een stel oude rotten die volledig van de hoed en de rand wisten. Na een jaar werd gezegd: we willen jou graag voordragen als onze nieuwe voorzitter. Ik was toen net 40. Vanaf 1976 ben ik voorzitter en ik heb sindsdien de vergaderingen geleid tot 2012. Ik vond het heel erg dat ik in 2012 de algemene ledenvergadering aan mij voorbij moest laten gaan omdat mijn gezondheid te wensen overlaat. Ik kon het echt niet meer opbrengen, door mijn ziekte was ik teveel verzwakt. Dan moet je verstandig zijn, dan moet je beseffen dat je niet alles kunt willen. De club staat of valt niet met mijn persoon, er zitten nog meer mensen in het bestuur. Ik wil verdomd graag het honderdjarig bestaan meevieren in 2013, maar of dat lukt, ligt in de toekomst verborgen. “

Je werd voorgedragen door wedstrijdvisser. Was jij een wedstrijdvisser?

“Nee, ze kenden mij omdat ik een paar keer mijn mond had opengedaan vanuit de kascontrole. Ik had ideeën over de financiën en die liet ik horen tijdens de vergadering. Wel zei ik tegen die wedstrijdvisser: ‘Ik vind het prima dat jullie me voordragen, maar als ik bestuurslid ben, dan ben ik bestuurslid van de héle club en niet alleen voor de groep wedstrijdvisser. Houd daar goed rekening mee.’ Voor zover ik dat zelf kan

nagaan heb ik me daar ook steeds aan gehouden. Wedstrijdvisser zijn binnen de vereniging een actieve groep. Ze zijn natuurlijk altijd bij de wedstrijden, maar ook tijdens ledenvergaderingen komen ze opdaven. Toch moet je als voorzitter – en ook als bestuurslid – het belang van de totaliteit in de gaten houden en je niet concentreren op groepjes. Nu komt het karpervissen opzetten. Daar moet je op inspelen, maar ook karpervisser hebben geen prioriteit ten opzichte van anderen. Daar heb ik geprobeerd steeds voor te waken en ik geloof dat me dat redelijk is gelukt.”

Wat voor visser was jij zelf?

“Een witvis visser en dan het liefst met mooi weer. Over mezelf heb ik weleens gezegd: ik ben een droogvisser, achter het bureau en achter de bestuurstafel. Dat bestuurlijke heeft er al jong ingezeten. Als elfjarige was ik bestuurslid van de knapenvereniging bij ons in het dorp, in Vollenhove. Toen ik een jaar of zestien was, zat ik in het bestuur van de jongelingenvereniging. Daarna kwam ik in het bestuur van de voetbalclub; inmiddels had ik vogels en ook bij de vogelclub kwam ik in het bestuur. Wat men de hengelsport federaties noemt, zijn in de vogelwereld gewesten. Daar heb ik in het hoofdbestuur gezeten.”

PRINCIPE

“Wat betreft de hengelsport zat ik in het bestuur van de Federatie Gooi en Eemland van 1989 tot 2008, in het bestuur van de Vereniging Huurders Schubvisrecht Randmeren, ik was penningmeester van de Stichting Breukeleense en Loosdrechtse Plassen en ik heb de POS, de Provinciale Organisatie Sportvisserij mee helpen oprichten. Hier thuis aan deze tafel heb ik met Kees Schotanus, nu secretaris van Sportvisserij MidWest Nederland, de statuten van de POS samengesteld. Verder zat ik in het bestuur van de NVVS, voordat deze organisatie fuseerde met de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij tot wat nu Sportvisserij Nederland is. Bij de NVVS had ik kritiek op het financiële beleid. Men bestuurde daar zonder rekening te houden met de begroting. Naar mijn mening zeiden ze veel te makkelijk: dan moet de contributie maar wat omhoog. Daar was

ik het niet mee eens. Ik vind: je krijgt als bestuur een mandaat in de vorm van een begroting en daar moet je je aan houden. Doe je dat niet, dan ga je buiten je boekje. Op mijn werk als hoofd administratie heb ik dat principe ook gehad. Tenzij er oorzaken waren van buitenaf - zoals toegekende loonstijgingen - heb ik in mijn werk nooit een overschrijding van een begroting toegestaan.”

Waarop ben je het meest trots als je terugkijkt naar vele jaren voorzitterschap van HSV Hilversum?

“Het feit dat ik al die jaren een groep medebestuurders om me heen heb kunnen verzamelen waarmee het klikte en die geen jaknikkers waren. Ik heb een hekel aan mensen die het altijd met je eens zijn, maar achter je rug om andere ideeën ventileren. Daar kan ik slecht tegen. Bij de NVVS heb ik ook altijd precies gezegd wat ik dacht en achteraf heeft men dat gewaardeerd. Op de ledenvergadering voerde ik het woord over de financiën. Later hoorde ik dat het bestuur van de NVVS mij beschouwde als de woordvoerder financiën namens de federaties.”

FIJNE HERINNERINGEN

“Ook bij de federatie had ik een groep om me heen waarmee ik uitermate goed kon samenwerken. Bij mijn afscheid in 2008 waren alle federaties vertegenwoordigd. Ik heb daar onvoorstelbaar fijne herinneringen aan. Kun je niet met een groep overleggen, dan ga je niet met plezier naar een vergadering. Dat speelt bij mij heel sterk. Als je dat niet hoog in het vaandel hebt dan moet je geen bestuurder worden. Natuurlijk is het mogelijk dat je van mening verschilt, maar dat moet je dan kunnen uitpraten. Meningsverschillen zijn niet erg, als je ze maar op een eerlijke manier oplost.”

Wat tekent een goede bestuurder?

“Je moet je de kennis eigen maken om je een mening te kunnen vormen en daarbij moet je openstaan voor wat anderen vanuit hun expertise hebben te melden. Toen ik in het bestuur van HSV Hilversum kwam, wist ik niet zoveel van de hengelsport. Ik heb

enorm veel geleerd van de Hans Serno en van Ton Klomp, de secretaris. Ook van Bert Reitsma, toen voorzitter van de federatie, heb ik heel wat opgestoken. Toen ik in het bestuur van de federatie kwam werd ik vrij snel tweede voorzitter. Ik ging vaak met Bert op pad en ik ben hem uiteindelijk opgevolgd. Binnen de Verenigde Huurders Schubvisrecht Randmeren heb ik veel gewerkt met Karel Leijdsman en René Wielenga.

Dat waren ook belangrijke figuren in de hengelsport. René schrijft nog steeds voor ons clubblad.

Veel mensen vonden hem niet makkelijkste persoon om mee om te gaan, maar ik waardeerde hem enorm. Goed beslagen ten ijs komen op vergaderingen kost tijd. Het heeft mij heel veel vrije dagen gekost. De vergaderingen van de NVVS waren altijd op zaterdag en dan nam ik op vrijdag vrij om de vergadering voor te bereiden.”

**BEROEP EN SPORT KUNNEN NAAST ELKAAR
BESTAAN MITS JE ELKAAR DE RUIMTE GEEFT**

Je komt zelf uit een familie van beroepsvissers.

Heeft dat geholpen in je contacten met deze groep?

“Mijn grootvader van moederskant was beroepsvisser op de Zuiderzee. Ze hadden vijf zonen en die traden alle vijf in zijn voetsporen. Op een bepaald moment kwam de

Afsluitdijk, gevolgd door de Zuiderzeewet, waardoor de visserij werd ingekrompen. Beroepsvissers werden her en der geplaatst als corveeërs -op kazernes en dergelijke - maar de zoons van twee ooms hebben ook nog gevist. Ik kom uit een gezin van vier jongens. Mijn broer onder mij en de jongste neigden het meest naar de visserij. Mijn op één na jongste broer en ik het minst. Door mijn achtergrond ken ik de mentaliteit van de beroepsvissers. Beroep en sport kunnen naast elkaar bestaan mits je elkaar de ruimte geeft, vanuit die overtuiging ben ik altijd gesprekken aangegaan. Binnen Hilversum heb-

ben we goede contacten gehad met de beroepsvissers in ons gebied. Met Jan van Wettum - en daarvoor zijn broer en zijn vader – onderhouden we al meer dan vijftig jaar een prima verstandhouding. Met Krijn Hoetmer moesten we weleens de degens kruisen. Ik heb hem meegemaakt in overlegsituaties en we stonden een paar keer tegenover elkaar in de Kamer voor de Binnenvisserij. Het was zelfs wel eens nodig om naar de Raad van State te gaan. De meeste zaken hebben we gewonnen en dan was het wat mij betreft weer even goede vrienden. En dan had je nog Jacob Pos in Kortenhoef, echt een geval apart.”

CITROENJENEVER

“Jacob was een man met een kort lontje. Van hem hadden we een machtiging voor de Kortenhoefse Plassen. Op een gegeven moment zei onze secretaris tegen mij: ‘Jacob Pos wil de machtiging niet verlengen.’ Ik zei: ‘Als ik van mijn werk kom, dan ga ik wel even bij hem langs.’ Hij zei: ‘Dat hoeft je niet te doen, want hij vloekt je stijf.’ Toch ging ik naar Jacob, zonder afspraak. Hij woonde in een woonark en daar stonden wat schuren bij. Zijn dochter deed

ALS ER BEGRIP IS, DAN IS ER VERTROUWEN

open, vader was in de schuur. Ik ging naar die schuur en noemde de naam Hengelsportvereniging Hilversum. Jacob ontplofte, de ene vloek na de andere. Ik zei: ‘Jij hebt geluk dat je mijn buurman niet bent.’ Hij zei: ‘Hoe dat zo?’ Ik zei: ‘Dan had ik je al lang een kopje kleiner gemaakt. Dit is niet normaal wat je doet. Ik kom me hier netjes voorstellen en dan begin je meteen tegen mij te vloeken en te tieren. Daar klopt helemaal niets van.’ Toen mocht ik binnenkomen. Hij had citroenjenever en dat ging in een hoog tempo. Vanaf dat moment had ik met Jacob een goede band. In die tijd zagen sport en beroep elkaar als vijanden, maar ik heb daaraan nooit meegedaan. Ik vind dat het beroep ook rechten heeft. Je moet ze er wel op wijzen dat die rechten niet onbepaald zijn. Omdat ik zelf uit die beroepsvisserij kom, weet ik hoe de zaak bedonderd wordt. Ook onder elkaar. Ze vingden nooit wat, maar als ik bij mijn ooms op bezoek kwam wist ik wel waar ik kijken moest.”

Los van beroepsvissers zijn er anderen waarmee belangen van sportvissers kunnen botsen. Ik denk hier vooral aan Natuurmonumenten.

“Dat speelde vooral ten tijde van de ruilverkaveling in de Eemnesserpolder, begin jaren

tachtig. Daarover is heel wat te doen geweest, maar we hebben eruit gehaald wat we eruit konden halen. Kort gezegd: wij wilden er blijven vissen en Natuurmonumenten was daar op tegen. Voor ons was het van belang dat de zogenoemde Waaien uitgebaggerd zouden worden, want verlanding dreigde. Natuurmonumenten had het over een drasplas gebied. Toen dacht ik: nou moeten jullie even inbinden. Na de eerste zitting van de Kamer voor de Binnenvisserij, zei ik na afloop tegen de vertegenwoordiger van Natuurmonumenten in Utrecht: 'Laten we nog even een kop koffie drinken.' We zaten wat te babbelen en toen heb ik hem gevraagd: 'Weet je eigenlijk wel hoe binnen de sportvisserij wordt aangekeken tegen Natuurmonumenten?' Hij wist het niet. Ik zei: 'Nou, landelijk worden jullie gezien als dictatoriaal en ondemocratisch.' Daar schrok hij van. Ik zei: 'Jullie hadden een aantal jaren terug gelijke tred moeten houden met Staatsbosbeheer. Die hebben op tijd de bakens verzet. Jullie incasseren geld van onze vereniging en geld van de overheid - dat ook bij ons vandaan komt in onze hoedanigheid van belastingbetalers - en geld van de Postcodeloterij dat eveneens door het publiek wordt opgebracht. Met al dat geld kopen jullie bepaalde gebieden. Wanneer je die gebieden in eigendom hebt mogen er alleen nog wandelaars komen en jagers - met een fototoestel wel te verstaan. Je mag er wandelen met een stok, maar zo gauw die stok een hengel is, dan is het taboe. Ik vind dat discriminerend en absoluut onjuist.'

WEERZIN

"Dat heeft ze kennelijk in Utrecht aan het denken gezet. Naderhand konden we redelijk met elkaar overweg. En nu is er begrip. Als er begrip is, dan is er vertrouwen en dan kun je elkaar ook dingen toespelen en wil je iets voor elkaar doen. Dat hebben we bereikt bij het district Utrecht van Natuurmonumenten. Daar ben ik blij om. Ondanks dit alles kan ik me wel verplaatsen in de denkwijze van organisaties die hengelaars willen weren. Ik weet dat die weerzin voor een deel aan ons zelf is te wijten. Tussen de sportvissers heb je altijd figuren die het niet zo nauw nemen met bepaalde zaken en voorschriften. Dat verpest het voor anderen. Wat we voor elkaar kregen is dat het voor de eerste zes Waaien het hele jaar vrij vissen is, en op de andere Waaien mag alleen met de vlieg worden gevestigd. Nog steeds is dit gebied volop in de picture als natuurgebied. Als sportvisser moet je daarvoor respect hebben."

Toen ik je vroeg naar waar je meest trots op was, verwachtte ik eigenlijk dat je het zou hebben over de uitbreiding van het waterarsenaal van HSV Hilversum. Want daaraan is tijdens jouw voorzittersjaren enorm veel toegevoegd.

"Ik zou bijna zeggen: als dat niet zo was, dan hadden we het als bestuur in al die jaren niet erg goed gedaan. Vrij recent konden we stukken van de Vecht aan ons waterarsenaal toevoegen. Je moet kijken naar wat er beschikbaar is en daarop reageren. Ver-

**OVER DE 'S GRAVELANDSE VAART
ZEI HET BESTUUR:
WAT MOETEN WE MET DIE ROTSLOOT?**

volgens is het vaak lang en intensief onderhandelen. Vele jaren geleden ging het over de 's Gravelandse vaart tussen het Hilversums Kanaal en Loosdrecht. Het oude bestuur van HSV Hilversum vond dat niet erg boeiend, het was in hun ogen niet meer dan een sloot. Toch ben ik langs gegaan bij de secretaris van het Plassenschap. Als wij het visrecht in dat water wilden huren, vond hij het prima. Opgetogen kwam ik terug bij het bestuur, maar daar was het nog steeds: wat moeten we met die rotsloot? Ik probeerde ze duidelijk te maken dat het water aanzienlijk zou worden verbeterd in verband met plannen om een doorgaande vaarverbinding te maken, het rondje Loosdrecht.

Ze vonden het grote flauwekul, maar als ik het nou echt zo belangrijk vond dan mocht ik mijn gang gaan. Met de secretaris van het Plassenschap kwam ik een huur overeen van 25 gulden. Daarna deed hij nog moeilijk over de administratiekosten, waarna ik aanbod er 25 gulden administratiekosten bij te doen. Toen hadden we het hele water voor f 50 per jaar. Enkele jaren later is het inderdaad uitgediept en tot op de dag van vandaag hebben we er een fijn water aan."

Een ander belangrijk water is de Wijde Blick.

Dat heeft Hilversum samen met de HSV Amsterdam. Hoe is dat gegaan?

"Vroeger lag de Wijde Blick op zaterdag helemaal vol met bootjes, allemaal snoekbaarsvissers. Maar 's zomers bij warm water was er een enorme algengroei. Het was dan net snert. Op zich was ik wel geïnteresseerd, maar door die algengroei wilde ik niet de hoofdprijs betalen. Het water was van David Fine en hij had ene meneer Kok als zaak-waarnemer. Dat was geen makkelijke man, een echte Amsterdammer. Toen we interesse hadden getoond dacht hij ons een poot uit te draaien, waarop mijn reactie was: stik maar met je water. Via via kwamen we toch weer in gesprek. We kregen een machtiging. Toen die periode ten einde was ontstond weer gedonder. Maar op een gegeven moment overleed David Fine en werd een Stichting David Fine in het leven geroepen. De bestuurder was die meneer Kok en de administratie gebeurde door een accountant uit Kortenhoef. Daarna overleed Kok en had die accountant de feitelijke zeggenschap over de stichting."

GEEN RUZIE

"Nu zat die accountant in de Club van 100, een besloten visclubje, en daar was ook Karel Leijdsman lid. Karel was toen voorzitter van de Hengelsportvereniging Amsterdam en toonde zich geïnteresseerd in de Wijde Blick. Karel wilde wát graag dat Amsterdammers op de Wijde Blick konden vissen, maar dan wel samen met de leden van Hilversum. Hij wilde geen ruzie met Jan Boes! Karel belde mij op en vroeg of ik er iets voor voelde om samen met Amsterdam de Wijde Blick te huren. Het leek mij prima. Ik heb een contract klaargemaakt waarin ik nog geen bedrag had ingevuld. Op 28 december hadden we een gesprek bij de accountant thuis. We kregen beiden een machtiging zodat onze leden er mochten vissen. Toen zei ik: wat is het bedrag? Dat was

een probleem. De Stichting David Fine wierp zich op om de invalide vissers te ondersteunen. 'Ik wil een zo laag mogelijk bedrag aan huur, maar ik wil beide verenigingen verzoeken om een donatie te geven aan de stichting ten behoeve van invalide vissers', zei die accountant. De huur werd vastgesteld op 50 gulden per vereniging en tevens werd vastgelegd dat beide verenigingen ieder jaar een donatie van 1500 gulden zouden overmaken aan de stichting. Bij de accountant thuis ben ik meteen achter de schrijfmachine gekropen om de bedragen in te vullen op het contract dat ik al eerder had gemaakt. Handtekeningen werden gezet en tot op de dag van vandaag is deze overeenkomst geldig."

Vooraf voor de jeugd en ouderen zijn de vijvers in Hilversum belangrijk water.

Die zijn ook tijdens jouw voorzitterschap in handen van de vereniging gekomen.

Was de gemeente een soepele onderhandelingspartner?

"Op een gegeven moment vonden we het raar dat we als vereniging veel water in de omgeving van Hilversum hadden, maar niets in Hilversum zelf. We namen contact op met de gemeente, maar die wilde niet praten. Voor de vijvers gaf de gemeente zelf vergunningen uit. Een tijdje later kreeg men door dat dit toch eigenlijk wel een dure oplossing was. Er moest een ambtenaar worden betaald die zich bezig hield met die vergunningen en dat woog niet op tegen de opbrengst. Via via had ik al gehoord dat de gemeente graag wilde praten, maar ik heb gewacht tot we officieel werden uitgenodigd voor een gesprek. Dan sta je immers het sterkst. Bij het overleg dat volgde heb ik een contract kunnen afsluiten voor alle vijvers in Hilversum – inclusief de Raadhuisvijver – én het Hilversums Kanaal, voor het symbolische bedrag van 1 gulden. Dat zijn leuke dingen. Een gedeelte van de deal was dat we gratis vergunningen moesten verstrekken voor de

jeugd tot 17 jaar - en voor minder validen die in Hilversum woonden en ouder waren dan 60 jaar. Als je succes hebt,

ALS JE SUCCES HEBT, DAN WORD JE BRUTAAAL

dan word je brutaal. Dus toen het ging over die gratis vergunningen, begon ik over de portokosten. We moesten de jeugd en de ouderen vergunningen sturen; dat kost geld. Toen kreeg ik voor de jeugd en voor de ouderen per groep 250 gulden onkostenvergoeding. Die regeling geldt nog steeds. En voor het kanaal betalen we nog steeds een gulden, tegenwoordig 45 eurocent."

Wat wil je – tenslotte – nog kwijt aan de leden in dit jubileumjaar?

Het jubileumjaar moet een vreugdevol jaar worden voor het bestuur en de leden van HSV Hilversum. Ik hoop dat het mij gegeven is om er deel van uit te maken. Mocht dat niet zo zijn dan denk ik dat ik in ieder geval mag zeggen dat ik de afgelopen 37 jaar mijn best heb gedaan voor de club. Ik hoop dat er voor mij een opvolger komt die met het bestuur de club in leven houdt, want dat is hij dubbel en dwars waard.

Hengelsportvereniging Hilversum bestaat 100 jaar. Dat is heel lang en in die tijd is er natuurlijk veel gebeurd. Vroeger was vissen vooral iets voor oude mannetjes. Opaatjes die met een lange hengel en een krukje aan de waterkant gingen zitten en een sigaartje rookten. Veel vingen ze niet, want eerlijk gezegd konden die opaatjes er niet zo heel erg veel van. Maar tegenwoordig zijn er veel kinderen die vissen. Jongens én meisjes. Ze ontdekken hoe spannend vissen kan zijn, vooral als de dobber opeens onder water verdwijnt. Van tevoren weet je nooit hoe groot de vis is die je aas heeft gepakt. En ook de soort is vaak een verrassing. Is het baars of voorn, brasem, of misschien wel karper?

Op de bodem vissen geeft de meeste kans op een mooie brasem

Nu is vissen pas écht leuk als je wat vangt. Al vele jaren houdt Hengelsportvereniging Hilversum viswedstrijden voor de jeugd. En misschien klinkt dit een beetje raar, maar eigenlijk kan ik dan van tevoren al zeggen welke jongens en meisjes iets gaan vangen en wie niets vangt. Nee, schrik niet, ik ben geen waarzegger. Ik heb geen glazen bol waarmee ik de toekomst kan voorspellen. Maar wel zie ik wie goed kan vissen en wie nog heel veel moet leren. Moeilijk is het niet, om goed te vissen. Eigenlijk is het allemaal erg logisch. En dat ga ik je hier vertellen.

RUZIE

Laatst was ik in een dierenwinkel. Achter mij was een hoekje met visspulletjes en daar kreeg een jongetje ruzie met zijn moeder. Hij mocht een tuigje uitzoeken. Een tuigje is een lijn met een dobber en een haak en wat loodjes. Zo'n kant-en-klaar tuigje zit meestal op een plastic rekje, het tuigenplankje. Er hingen heel wat van die tuigjes, de ene nog mooier

dan de andere. Het jongetje wilde per se een tuigje met een haakje nummer twaalf. Dat had zijn vriendje ook en die ving er heel veel vis mee. Maar de tuigjes in die dierenwinkel waren gemaakt met haakjes nummer tien en elf en veertien. Geen nummer twaalf.

Op steeds meer scholen wordt visles gegeven

De moeder werd er een beetje wanhopig van. Ze wist helemaal niets van vissen. En de man van de dierenwinkel kon er ook niets over zeggen. Hij verkocht die visspulletjes alleen maar...

ANDERE DINGEN

Omdat de moeder steeds wanhopiger werd en het jongetje steeds bozer, besloot ik me ermee te bemoeien. "Mag ik jou wat vragen?" begon ik vriendelijk. En omdat het jongetje niets zei ging ik verder. "Weet jij eigenlijk wat het betekent, het nummer van een vishaakje?" Het jongetje trok zijn schouders op en begon weer over zijn vriendje die zoveel vis ving met zijn haakje nummer twaalf. "Toch denk ik niet dat dit aan het haakje ligt", zei ik. Een nummer van een haakje geeft aan hoe groot

het is. Hoe lager het cijfer, hoe groter de haak. Een haak nummer 2 is bijvoorbeeld enorm groot. En een haakje 24 is zo klein dat je het bijna niet kunt zien. De meeste kant en klare tuigjes hebben een haakje 10, of 12 of 14 en soms 16 al wordt dat al erg klein. Maar het verschil tussen bijvoorbeeld een haakje 10 en een haakje 12 is zo klein dat het niet zoveel uitmaakt. Als jouw vriendje echt zoveel vangt, dan ligt dat aan andere dingen."

HET GEHEIM

Nu ik had laten doorschemeren dat ik misschien wel het geheim wist van het veelvangende vriendje werd het jongetje nieuwsgierig. "Weet je", begon ik, "er zijn niet alleen verschillende maten, maar er zijn ook verschillende vormen haakjes. Als jij gaat vissen, wat voor aas gebruik je dan?" Het jongetje zei dat hij soms met maden viste en soms met brood. "Mooi", zei ik. "Dan heb je eigenlijk twee soorten haakjes nodig. Limerick haakjes voor de maden en arendsklauwhaakjes voor het brood." Het jongetje keek mij vreemd aan. "Ik zal het je uitleggen", zei ik, maar vertel eerst eens hoe je heet. "David", zei hij. "Goed David, nu moet je even opletten. Een limerickhaakje is heel dun. Een made merkt het eigenlijk nauwelijks als je hem aan zo'n haakje prikt. Als je een made aan zijn achterlijfje

Voorzichtig!

Dobbertjes van balsahout zijn prachtig, maar ze kunnen ook snel beschadigen. En een beschadigd dobbertje drijft niet goed. Wees daarom voorzichtig met je dobbertjes. Prik ze thuis met de onderkant in een stukje piepschuim en berg dat op een veilig plaatsje op. En gebruik, ook als je zelf je tuigjes maakt, altijd een tuigenplankje. Door de opstaande rand aan weerszijden bieden tuigenplankjes je dobber enige bescherming tijdens het vervoer. Bij de hengelsportwinkelier kun je speciale doosjes kopen waarin precies een aantal tuigenplankjes past.

Met de vaste hengel vis je het meest nauwkeurig.

Kikkers!

Je tuigje vastmaken aan de hengel doe je met kikkers. Dat zijn metalen lusjes waar omheen je de lijn kunt wikkelen. Tegenwoordig kun je kikkertjes kopen die op een plastic buisje zijn gemonteerd. Dat is heel handig. Schuif dat plastic buisje op de top van je hengel totdat het goed vastzit. Wikkel nu een deel van de lijn om de kikkers. Ga verder door de lijn met enkele slagen om de top van de hengel te wikkelen, tot je bij het puntje bent. Op de punt zet de lijn vast met een toprubbertje. Het vist het makkelijkst als het deel van de lijn waarmee je vist iets korter is dan de hengel. Dit is dus de lijn van de top van de hengel tot de haak. Belangrijk: schuif eerst het toprubbertje op je lijn voordat je de lijn om de kikkers gaat wikkelen!

aan een limerickhaakje zet, dan blijft hij goed leven en bewegen. En die beweging vindt de vis interessant. Dat bewegen daar komt de vis op af. De achterkant van de made is het afgeplattete eind waar twee zwarte puntjes zitten. Twee kronkelende maden aan een limerickhaakje zijn heel goed aas. Een arendsklauwhaakje is wat ronder en grover. Dat is juist ideaal om er brood of deeg op vast te zetten. Dat soort aas blijft op een arendsklauwhaakje goed zitten. Dus als je nu wat limerickhaakjes hebt en wat arendsklauwhaakjes, dan kun je goed vissen met maden en met brood of deeg."

DE LIJN

Het jongetje knikte ernstig. "Goed, dat was het haakje. Maar wat is er verder nodig om te vissen?" "Een snoer en een dobber." Antwoorde David. "En loodjes", zei ik. "Maar laten we eens beginnen met het snoer. Als jij een vis was in water waar veel wordt gevestigd, dan zou je denk ik heel voorzichtig zijn." David knikte weer. "Vissen zijn niet gek", ging ik verder. "Als ze iets in het water zien dat anders is dan ze gewend zijn, dan gaan ze ervandoor. Maden, brood en deeg moeten door het water zweven. Alsof het aas niet aan een lijn vastzit. Als de vis hapt mag hij geen weerstand voelen. Als hij eerst een beetje aan het aas snuffelt dan moet het op een natuurlijke manier bewegen. Gebruik je een dikke lijn, dan beweegt het aas niet natuurlijk meer. Met een dikke lijn krijgt de vis door dat er iets niet klopt. Eigenlijk durf ik te zeggen: als je lijn te dik is, dan vang je niets."

NIKS FORCEREN

"Maar een dunne lijn breekt", zei David. "Dat valt wel mee", antwoorde ik. Tegenwoordig heb je lijnen die heel dun zijn en toch sterk. Ook lijnen hebben nummers. Hoe hoger het nummer, des te dikker de lijn. Een lijn van 35/00 is bijvoorbeeld heel dik. En een lijn van 8/00 is heel dun. Als je nou op voorn wilt vissen is 12/00 een mooie lijn en denk je dat je af en toe een flinke brasem gaat vangen, dan zou ik 14/00 nemen. Of 16/00 als je grote brasem verwacht." Toen vertelde ik hem dat je met zo'n lijn niet te hard moet aanslaan en dat je de vis tijd moet geven om uit te zwemmen. "Niks forceren, de vis laten zwemmen tot hij moe is. Een vis gaat dan op zijn kant liggen. Dan kun je hem makkelijk met je schepnet uit het water halen. Niet de vis met je hengel uit het water tillen. Als hij gaat spartelen loop je de kans dat je lijn breekt. Dan ben je je vis én je haakje kwijt."

DOBBER

De moeder van David was er intussen maar eens bij gaan zitten. "Nooit geweten dat er zoveel komt kijken bij dat vissen", verzuchtte ze. "Ja, en dan hebben we het nog niet eens gehad over de dobber en het lood", zei ik. "Wat vind jij nou een mooie dobber?" David keek lange tijd naar het bakje met dobbers, pakte er nu en dan eentje op en

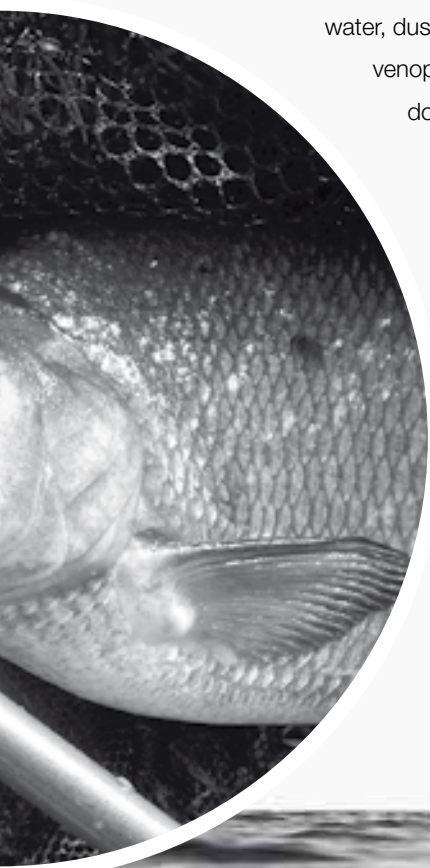

Steeds meer meisjes raken in de ban van de hengelsport.

legde hem dan weer terug. Uiteindelijk had hij er eentje uitgekozen. Een vrij grote dobber met felle kleuren. “Dat is inderdaad een mooie”, gaf ik toe. “maar voor voorn en brasem vind ik hem te groot. We vissen met een dunne lijn, dus moet je ook een lichte dobber hebben. Anders loop je kans dat je de lijn stukslaat op de dobber. Een auto kun je ook niet aan een touwtje slepen.” Ik pakte een dobber uit het bakje en gaf hem aan David. “Kijk, deze vraagt niet teveel lood en het is een slank model. Een slanke dobber is het best. Die heeft niet teveel weerstand in het water, dus de vis merkt niet dat hij een dobber op sleeptouw neemt. De antenne, dat is het stokje bovenop de dobber, is mooi fel gekleurd, dus dat kun je goed zien.” En ik zei ook nog: “Koop geen dobbers met een knopje op de antenne. Dat geeft alleen maar narigheid. Door zo’n knopje gaat je dobber veel moeilijker staan in het water.”

LOODJES

David pakte de dobber van mij over en bekeek hem aandachtig. “De truc is nu om de dobber met de loodjes te laten staan”, ging ik verder. “Eigenlijk mag alleen het sprietje van de dobber, de antenne dus, boven het water uitsteken. Want weet je wat het is?” David wist het niet. “Stel je bent in het zwembad met een bal. Misschien heb je weleens geprobeerd die bal onder water te drukken. Daarvoor moet je heel veel kracht zetten, want die bal zit vol met lucht. Die bal wil naar boven. Met dobbers is het net zo. De meeste zijn gemaakt van hout dat bijna niets weegt. Dat is balsahout. Als je nou te weinig loodjes gebruikt, dan moet de vis heel hard trekken om die dobber onder water te krijgen. En een vis doet dat niet. Zoals ik je net al vertelde zijn vissen niet gek. Als ze iets merken wat ze niet vertrouwen, dan gaan ze er vandoor. Je moet dus zoveel lood gebruiken dat het drijfvermogen van de dobber bijna

Vissen met je vader. Wie vangt de meeste vis?

niet dat hij in dat aas moet bijten en andere soorten niet?" Daarin had ze gelijk. Er zijn heel veel vissoorten en hoe kan het dan dat iemand die zegt op voorn te vissen ook echt voorn vangt? "Het is nooit met honderd procent zekerheid te zeggen welke vis je vangt", zei ik. "Dat is juist het leuke van vissen. Iedere keer gebeurt er iets verrassends. Maar je kunt wel een beetje bepalen welke vis je vangt. Dat heeft te maken met het aas en hoe je het aas aanbiedt. Iemand die vist met wormen weet inderdaad niet welke vis hij zal vangen. Iedere vis is gek op wormen. Baars vooral, maar ook voorn en brasem en zeelt en zelfs karper. Vist iemand met brood of met deeg, dan vangt hij voorn of brasem. Een baars pakt geen brood of deeg en ook eigenlijk geen maden. Nu kun je ook nog bepalen of je vooral brasem wilt vangen of toch liever voorn. Brasem aast op de bodem. Je hebt dus de meeste kans op brasem als je aas op de bodem ligt. Voorn pakt graag zwevend aas. Dus als je het brood of deeg of

Een echte visser laat zich door niets of niemand afleiden

is opgeheven. Dan heb je de meeste kans dat de vis niets merkt als hij het aas pakt. Met een goed uitgelood dobbertje kun je haarfijn zien of je beet hebt, terwijl de vis niets in de gaten heeft." David knikte. Hij had het begrepen. "En nou is er nog iets waar je op moet letten", zei ik. "Als een vis je aas pakt voelt hij misschien dat het vastzit aan een lijn met loodjes. Daarom kun je beter een paar kleine loodjes gebruiken dan één of twee grote. Gebruik gerust vier of vijf loodjes die op een centimeter of tien van elkaar op de lijn zitten. En laat de laatste 20 centimeter boven de haak helemaal loodvrij. Zo bereik je dat je aas op een natuurlijke manier door het water zweeft."

VISSOORTEN

"Mag ik nou eens iets vragen?" zei de moeder van David. "Natuurlijk", zei ik. "Vraagt u maar." "Nou", begon ze, "waar ik dus helemaal niks van begrijp is dat hengelaars op een bepaalde vissoort gaan vissen en die vangen ze dan nog ook. Hoe kan dat? Die vis weet toch

je maden een centimeter of tien boven de bodem laat zweven, dan heb je goede kans om voorn te vangen. Karper aast op de bodem en is een echte zoetekauw. Met maïs vissen op de bodem kan een goede manier zijn om karper te vangen. Iedere vis heeft zo

zijn voorkeuren en als visser houd je daarmee zoveel mogelijk rekening.”

PIJLLOODJE

“Maar hoe weet je dan hoe diep het water is?” vroeg David die goed had opgelet. “Dat meet je met een pijlloodje”, zei ik. “Tegenwoordig heb je heel handige pijlloodjes met een veer. Die knijp je op de haak en dan gooi je in. Verdwijnt de dobber met het pijlloodje onder water, dan vis je boven de bodem. Voor een goed voorntuigje stel je de dobber zo af dat hij met het pijlloodje nét onder water staat. Blijft de dobber staan terwijl het pijlloodje op de bodem ligt, dan ligt straks ook je aas op de bodem. Dat is het mooist voor brasem. Eigenlijk moet je altijd een pijlloodje bij je hebben.”

WERPHENGEL

“Gaaf dit ook zo bij een werphengel?” Vroeg David. Zijn moeder zuchtte. “Hij wil al tijden een werphengel”, zei ze. “Als je met een dobber vist met een werphengel is het eigenlijk hetzelfde”, zei ik. “Alleen zou ik nu nog geen werphengel kopen. Weet je, iedereen die heel erg goed kan vissen is begonnen met een vaste hengel. En een vaste hengel is zeker niet alleen voor kinderen. Er worden internationale kampioenschappen gehouden met de vaste hengel. Je kunt er heel precies mee vissen.” David keek een beetje teleurgesteld, maar ik ging door. “Met een vaste hengel leg je je aas steeds heel nauwkeurig op dezelfde plek. Dat is belangrijk als je een voerplekje hebt gemaakt. Dan vis je precies op de plek waar de vis zich verzamelt.” Tenslotte gaf ik hem nog een laatste tip. “Soms is het moeilijk om je aas op dezelfde plek te houden. Dat is bijvoorbeeld zo bij zijwind. De lijn die op het water ligt wordt weggeblazen en neemt alles mee, ook de dobber en het aas. De vis vertrouwt dat natuurlijk niet. Als je nu een beetje afwasmiddel op de lijn smeert tussen de dobber en de top van de hengel, drijft je lijn niet langer op het water en blijft alles mooi op zijn plaats. Ook bij zijwind.”

VIES

Het was aardig laat geworden en ik maakte aanstalten om naar huis te gaan. David was intussen niet meer geïnteresseerd in de kant en klare tuigjes. Een klosje lijn wilde hij hebben, dobbertjes, loodjes en losse haakjes – limerickhaakjes en arendsklauwhaakjes. En – o ja – ook een pijlloodje en een doosje maden. “Die maden kun je het best in de koelkast bewaren”, zei ik, maar toen zijn moeder erg vies en een beetje boos naar mij keek, hield ik snel mijn mond. David ging zijn eigen tuigjes maken op de manier die ik hem had verteld. En eigenlijk is dat ook het leukst. Vissen met een zelfgemaakt tuigje. Als je dan vis vangt dan weet je dat je het helemaal zelf hebt gedaan en dat alles goed is. Zó leer je vissen!

Respect!

Vissen is een sport. We gedragen ons dus sportief aan de waterkant en dat betekent dat we gevangen vis met respect behandelen. Ga nooit van huis zonder hakensteker. Met een hakensteker kun je gevangen vis snel onthaken, zonder dat je de vis beschadigt. Iets duurder, maar wel handig zijn tangetjes om te onthaken. Hang een hakensteker of tangetje met een touwtje om je nek, dan heb je het altijd bij de hand. Pak gevangen vis met natte handen beet en laat ze zo snel mogelijk weer zwemmen. Nooit teruggooien, voorzichtig in het water laten glijden. Gebruik nooit kleine leefnetjes. In dat soort ondingen beschadigt de vis zichzelf en gaat ze uiteindelijk dood.

Het vijftigjarig bestaan van de Hengelsportvereniging Hilversum werd groots aangepakt. Men had dan ook wel iets te vieren. Er waren 3400 leden en in 1963 was vissen doorgedrongen tot in alle lagen van de bevolking. Het oudste lid van de vereniging was een professor, de bijna 90-jarige heer De Blieck. Dit eerbiedwaardige lid kon rekenen op bijzondere verenigingsservice. Ieder jaar stipelde de secretaris van HSV Hilversum D.H.J. Streier, een passende hengelsportvakantie uit voor de professor. Toen de professor echt te oud was geworden om te vissen en hij zijn lidmaatschap opzegde, was het oudste lid een dame, de 85 jarige mevrouw A.J. Koolhof-Damen die aan het Melkpad woonde. In plaats van de breipennen waaraan je eerder denkt bij een dergelijke leeftijd, hanteerde zij vaardig de vaste hengel.

ERE-INSIGNE

De allereerste voorzitter van HSV Hilversum, de heer A.C. Hartwijk, kon het vijftigjarig jubileum meebeleven. Hij was inmiddels ver over de tachtig en nog volop actief. Zo zag je hem vaak aan het water als controleur bij wedstrijden. Tijdens een feestelijke bijeenkomst in De Karsseboom aan de Groest kreeg hij een ere-insigne van de Algemene Hengelaars Bond opgespeld. Ook medepionier J. Kuijer viel die eer te beurt. De receptie bij het jubileum was trouwens een officiële gebeurtenis, waar zowel "ere-visser" burgemeester Boot als wethouder sportzaken F.J. Sträter bij aanwezig waren. De burgemeester dacht een toepasselijk tekstje te hebben gevonden in de Camera Obscura van Hildebrand over het vissen. Het ging echter vooral over de combinatie van vissen en het gebruik van jenever, een imago waar de sportvissers anno 1963 nu eindelijk wel eens een keer van af wilden.

Volgende sprekers haastten zich dan ook om de ware aard van de sportvisserij voor het voetlicht te brengen. Geen excuus om naar de fles te grijpen, maar gezond ontspannen in de vrije natuur. Gemeld werd dat op elke 1000 inwoners van Hilversum, er inmiddels 50

tot het legioen van sportvissers behoorden. Aan dit getal werd nog een extra dimensie toegevoegd door te benadrukken dat dit een flink leger is in de strijd tegen watervervuiling. In de jaren zestig, toen het milieu nog maar weinig mensen bezighield en al dan niet illegale lozingen van giftige stoffen regelmatig de krant haalden, was dit een belangrijk gegeven. Sportvissers die dode vis zagen, trokken aan de bel en stimuleerden het bestuur van hun hengelsportvereniging maatregelen te nemen. Het is een element van de sportvisserij dat veel dierenbeschermers - ook tegenwoordig - het liefst ongenoemd laten.

ZILVEREN SNOEK

Ook de heer L. Bode was aanwezig op het vijftigjarig jubileum. Hij was voorzitter van de Algemene Hengelaars Bond en tevens voorzitter van de hengelsportvereniging in Amsterdam. Hij prees de inspanningen van zijn collega-bestuurders in Hilversum om tot federatieve samenwerking te komen. Door inspanningen vanuit Hilversum kwam een regionale federatie tot stand van gepacht viswater tussen grofweg Weesp en Amersfoort, waar zo'n 10.000 sportvissers gebruik van maakten. Bode had ook een cadeautje meegenomen. Een uitermate luide toeter waarmee de wedstrijdleiding in het vervolg exact het begin en het einde van de viswedstrijden aan het Hilversums Kanaal kon aangeven. Van de leden ontving het bestuur van HSV Hilversum een zilveren snoek. De voorzitter van de vereniging wist meteen wat hij hiermee ging doen. De zilveren snoek zou dienen als wisseltrofee bij de verenigingswedstrijden.

SPORTRAAD EN PLASSENSCHAP

Toch was het niet allemaal zilver wat er blonk tijdens het vijftigjarig jubileum. Alle 3400 leden waren uitgenodigd voor de receptie, maar er kwamen er slechts tien opdagen. Daardoor werd de receptie vooral een bijeenkomst van bestuurders en hoogwaardigheidsbekleders. Ook bestuurlijk werden wat kritische kanttekeningen geplaatst. Met zijn 3400 leden had de jubilerende vereniging geen vertegenwoordiging in de Hilversumse Sportraad. En wat misschien nog wel erger was: de sportvisserij was ook niet vertegenwoordigd in het Plassenschap. *"Geen vinger hebben ze in de recreatiepap waarvoor ze elk jaar duizenden guldens neertellen om er voor hun leden ook deel aan te hebben. Welk plassenlidmaatschap kan op zoiets bogen?"* zo stelde de Gooi en Eemlander. De secretaris van HSV Hilversum vroeg zich ontevreden af waarom alle speedboten en waterskiërs waren verplaatst naar de vierde en vijfde plas in Loosdrecht, terwijl dat juist het rustigste viswater was dat HSV Hilversum haar leden kon bieden. *"Maar met ons, als we de federatie meerekenen in totaal tienduizend sportvissers mijnheer, wordt geen rekening gehouden. En dat noemen ze democratie"*, verzuchtte hij tegenover de krant.

GEMEENTERAAD

De Gooi en Eemlander besloot er werk van te maken. Het was ook vreemd dat sportvissers buiten allerlei belangenorganisaties werden gehouden. De krant nam contact op met een *"niet onredelijke plassenschapfunctionaris"* die vertelde hoe de federatieve hengelsportvereniging Hilversum afgevaardigd kon worden in de plassenraad. Volgens deze

zagsman moest de gemeenteraad van Hilversum ervoor zorgen dat de recreatieve belangen van 'de grootste sportvereniging' werden behartigd in het Plassenschap en in de Sportraad. Dit kon door een afgevaardigde uit de kring der sportvissers aan te wijzen. *"Een mooier jubileumgeschenk dan deze erkenning is moeilijk denkbaar"*, vond de krant.

VELDWACHTER

Aan het feit dat HSV Hilversum de grootste vereniging werd in Hilversum ging een lange geschiedenis vooraf. Eigenlijk was in het begin nog niet sprake van een echte vereniging. Hengelsportverenigingen werden opgericht als afdeling van de centrale Algemeene Hengelaars Bond, een belangenorganisatie van sportvissers. In de oudste stukken over HSV Hilversum wordt dan ook gerept van 'de afdeling Hilversum'. In de eerste jaren na oprichting beschikte men nauwelijks over eigen viswater. Op zich niet zo'n ramp, want volgens de Visserijwet van 1911 mocht overal in vlot- en bevaarbaar water worden gevisd zonder akte of vergunning. Toch was het idee van eigen verenigingswater aantrekkelijk. Aanvankelijk was men erg enthousiast over het pachten van enkele sloten in Loosdrecht die prachtige visavonturen beloofden. Maar in 1916, twee jaar na het jaar van oprichting van HSV Hilversum, regende het klachten. In het verenigingswater in Loosdrecht kon je hooguit wat kleine voortjes vangen. Sommige leden zeiden dat de boeren die het water aan de sportvisserij verpachtten, het zelf leegvisten met netten. In 1916 besloten de leden (met slechts vier stemmen tegen) om de pacht stop te zetten. Ook in de Horstermeer, waar leden van HSV Hilversum mochten vissen - hoewel het water werd gepacht door de Amsterdamse hengelsportvereniging - waren problemen. De visstand was niet al te best, maar bovendien waren er problemen met het looprecht. Regelmatig werden vissers

weggejaagd door eigenaren van land dat aan de sloten grensde. De Amsterdammers zouden trouwens in de komende jaren steeds minder toeschietelijk worden in het geven van gratis vergunningen aan de leden van HSV Hilversum en vanaf 1923 moest er worden betaald. In Kortenhoef leefde de vereniging op gespannen voet met anderen die van het water gebruik maakten. Plaats bordjes waarop staat dat het water alleen mag worden gebruikt door leden van de HSV Hilversum, zo adviseerden de leden het bestuur. Hiervoor diende het bestuur contact op te nemen met de burgemeester van Kortenhoef. Het bestuur vreesde dat die bordjes onhaalbaar

waren en liet voorlopig de zaak op zijn beloop. Wel werd contact opgenomen met de veldwachter van Kortenhoef. Om het water beter toegankelijk te maken waren hier en daar planken over sloten neergelegd en deze waren gestolen. De veldwachter beloofde een oogje in het zeil te houden. Dat gold tevens de melding dat er in Kortenhoef met netten werd gevisd. Een water in Ankeveen dat door de leden werd voorgesteld, bleek niet interessant genoeg om te pachten. Je kon daar nauwelijks aan het water komen, je kon er alleen vissen vanuit een bootje, en hoeveel leden hadden nu eigenlijk de beschikking over een bootje?

AASVISJES

Na de Eerste Wereldoorlog werd de toonzetting van de notulen optimistischer. Zo kon de voorzitter in de goed bezochte jaarvergadering over 1920 melden dat het aantal leden was toegenomen van 120 tot 160. Het waterarsenaal van de vereniging had men in dat jaar kunnen uitbreiden met de Gooischevaart, waarvoor men jaarlijks aan

50 JAREN HENGELSPORTVEREN. „HILVERSUM”

Aan de leden van de Hengelsportvereniging „HILVERSUM”

Zoals U wellicht bekend is, bestaat op 14 oktober van dit jaar, de Hengelsportvereniging „Hilversum” vijftig jaar.

Om dit feit niet ongemerkt voorbij te laten gaan, werd in 1961 een jubileumcommissie ingesteld, om de festiviteiten van dit jubileum voor te bereiden.

In de commissie werden veel plannen gemaakt en suggesties gedaan. Uiteindelijk is een plan aangenomen, waarbij ieder lid van onze vereniging een tastbare herinnering aangeboden wordt, en dat zeker bij U in de smaak zal vallen. Aangezien dit ook voor U nog een verrassing moet blijven, weiden wij er thans niet verder over uit.

De gedachte is uit de leden naar voren gekomen, het Bestuur van de vereniging eveneens een geschenk aan te bieden.

Het Bestuur, hierover benaderd, zag gaarne een fonds in het leven roepen, tot onderhoud van het viswater.

Aangezien de commissie zelf reeds de suggestie verworpen had, de bijdragen van de leden te bestemmen voor de aanschaf van een maai-boot, en wel op grond van de financiële mogelijkheden, neemt de commissie het idee van het Bestuur gaarne over.

Zij roept U daartoe op, een bijdrage te willen geven.

Bijdragen voor dit jubileumgeschenk kunnen gestort worden op giro-nummer 42223 van de Nederlandse Middenstandsbank te Hilversum, onder vermelding van

„JUBILEUM HENGELSPORTVERENIGING”.

Uw bijdrage kan ook afgegeven worden op de navolgende adressen.

Voor HILVERSUM:

Nederlandse Middenstandsbank, 's Gravelandseweg 15

P. H. Groote Wassink, Eikbosserweg 66

P. Pleune, Saturnusstraat 18

Voor LAREN:

P. Hilhorst, Barbiersweg 6

Voor NIEUW-LOOSDRECHT:

H. G. Meyer, Lijsterbeslaan 55

Als grootste sportvereniging van Hilversum en omstreken, vertrouwen wij gaarne op Uw aller medewerking, om dit geschenk als „geschenk” en als „fonds” te doen slagen.

De jubileumcommissie

de gemeente 20 gulden pacht verschuldigd was. Met een beroepsvisser werd afgesproken dat deze aasvisjes in deze vaart mocht vangen om die door te verkopen aan de snoekvisser voor 10 cent per vier visjes. Met Weesp bereikte HSV Hilversum overeenstemming over de pacht van het water aan de Loodijk en ook in Kortenhoeve vond uitbreiding van het verenigingswater plaats. Inmiddels waren de planken vervangen door bruggetjes die niet gestolen konden worden. Toen de vereniging vele jaren later het pachten van het water in Kortenhoeve stopzette, had men er nog een hele klus aan om al die bruggetjes weer weg te halen.

ROYEMENT

Het betalen van contributie bleef voor veel leden een probleem. Nog steeds telde Nederland veel werklozen. In 1922 werd een lid geroyeerd, niet alleen omdat hij zelf zijn contributie niet betaalde, maar ook omdat hij anderen trachtte aan te zetten om ook niet te betalen. Zijn royement werd met naam en reden in het verenigingskrantje gepubliceerd. In dat jaar ontstond ook contact met de net opgerichte afdeling Naarden-Bussum. Deze vereniging die 100 leden telde had de mogelijkheid de Vestinggracht in Naarden te pachten, maar miste daarvoor de middelen. Voor drie jaar pacht moest het voor die tijd astronomische bedrag van f 825,- worden neergeteld. Op initiatief van HSV Hilversum werd een vergadering belegd met Amsterdam, Weesp en Naarden-Bussum om te zien welke mogelijkheden samenwerking kon bieden. Amsterdam haakte op het laatste moment af, maar Weesp en Hilversum deden mee voor respectievelijk f 100 en f 50 onder voorwaarde dat hun leden ook in de Vestinggracht mochten vissen.

NETTEN

De kwestie rond de Vestinggracht leert nog iets anders, dat heden ten dage moeilijk denkbaar is. Hengelsportverenigingen zaten constant om geld verlegen en daarom werden overeenkomsten gesloten met beroepsvissers. Deze kregen toestemming op bepaalde dagen met netten te vissen in het verenigingswater en een deel van de opbrengst van de vangst was dan voor de vereniging. In de jaren twintig had HSV Hilversum al eens een dergelijke overeenkomst gesloten voor de Wijde Blick en nu werd hetzelfde afgesproken voor de Vestinggracht in Naarden.

Overigens raakte de afdeling Naarden-Bussum de Vestinggracht in 1939 kwijt, toen het water aan een beroepsvisser werd verpacht voor f 555. Hilversum had nog wel willen bijspringen met een donatie van f 35,- maar toen was het kwaad al geschied.

ONBESPROKEN

In de jaarvergadering van 1922 werden ook de statuten en het reglement aangepast. Er ontstond ronduit hilariteit over de regel dat de leden van onbesproken gedrag moesten zijn. Als iemand een biertje teveel drinkt en hij komt boven zijn theewater thuis, kan hij dag geen lid meer blijven van de vereniging, zo wilde een lid weten. *“Gezien de slechte naam, welke de hengelaars over 't algemeen genieten, kan het geen kwaad in de statuten te laten uitkomen, dat wij wel degelijk bepaalde eischen aan onze leden stellen”*, luidde het antwoord van de secretaris. De vergadering ging uiteindelijk akkoord met de formulering.

POSTZEGEL

Ruzie was er ook in 1922, en wel met een jonkheer. De vereniging had een brief geschreven aan jonkheer J.W. Six, eigenaar van de vaart langs de Leeuwenlaan met

het verzoek in dit water te mogen vissen. Uit het jaarverslag: *“Deze achtte het blijkbaar beneden zijn jonkheerlijke waardigheid om een brief van een hengelaarsvereniging te beantwoorden, maar toch was zijn jonkheerlijke waardigheid niet zoo hoog, dat hij er geen gewetensbezwaar van maakte zich de postzegel voor antwoord, die de secretaris had ingesloten, wederrechtelijk toe te eigenen. Wij zullen deze jongenheer echter in 't voorjaar nogeens aan de tand voelen.”* Een vrolijker sfeer ontstond toen werd besproken hoe het tienjarig jubileum van HSV Hilversum moest worden gevierd. Met een viswedstrijd, dat was duidelijk, maar dan liefst gevolgd door een feestavond waar de prijzen werden uitgereikt. Als voor het feest ook de vrouwen van de vissers werden uitgenodigd, dan zou dat tot gevolg kunnen hebben dat vrouwlief nu ook eindelijk eens wat positiever ging denken over de hobby van haar man.

UITGAVEN

Financieel bleef het tobben in de jaren twintig. De totale uitgaven in 1924 bedroegen f 761,85 en de vereniging kwam f 50,- tekort. Dat was niet nodig geweest als de leden stipt hun contributie betaalden, verzuchtte het bestuur. Van de 170 leden hadden slechts 140 hun contributie betaald. Het grootste deel van de uitgaven ging naar de pacht van viswater, in totaal f 233, 85. Aan de Algemene Hengelaarsbond moest f 135,- worden afgedragen en zaalhuur en drukwerk kostten respectievelijk f 30,- en f 90,-. Overige kosten hadden betrekking op porti, het lidmaatschap van de Nederlandsche Heide Maatschappij en subsidie aan de vereniging in Naarden-Bussum om pootvis uit te zetten. Vele jaren lang zou de begroting ongeveer een zelfde beeld laten zien.

VISVERBOD

Paniek over nieuwe wetgeving leidde in februari 1927 tot een bijzondere ledenvergadering. In 1904 had de minister al een poging gedaan de sportvisserij in al het openbare water te verbieden. Er ontstond grote agitatie die uiteindelijk leidde tot de oprichting van de Algemeene Hengelaars Bond om de belangen van de sportvissers te behartigen. In 1911 werd bij wet bekrachtigd dat het vissen in alle vlot- en bevaarbare wateren geoorloofd was zonder acte of vergunning, maar daar waren de beroepsvissers niet blij mee. In 1919 boog een staatscommissie zich over de wet van 1911. Hierin zaten volgens de secretaris van HSV Hilversum *“personen met klinkende namen, die van de visscherij echter weinig verstand hadden.”* De commissie bracht een rapport uit waarin stond het vissen slechts toe te laten met één hengel in wateren waarvan uitsluitend de staat rechthebbende was, maar minister Johannes Kan van landbouw ging verder. Hij pleitte voor een verbod op het vissen zonder vergunning in bijna alle openbare wateren. Tegen dit voorstel werden landelijk bijna 165.000 handtekeningen verzameld. Ook de beroepsvisserij zette vraagtekens bij dit voorstel, omdat de beroepsvissers vreesden dat hengelsportverenigingen nu extra veel water zouden gaan pachten.

VOORSTEL

HSV Hilversum bracht een compromis voorstel naar voren bij de Algemeene Hengelaars Bond. Naast de grote visakte die nodig was voor alle vistuigen, kon er een kleine visakte komen van 50 cent of hooguit een gulden. Met die kleine acte mocht men met meer dan één hengel vissen, en ook met een loop of sleephengel voor het vissen met levend aas en met een peur. De kleine visakte mocht absoluut niet meer kosten dan een gulden. Anders zou het al gauw aantrekkelijk worden om een grote visakte te kopen en zou de druk op de visstand onverantwoorde vormen aannemen. De

Hengelsportvereniging Hilversum werd 50 jaar geleden opgericht

Het is vijftig jaar geleden, een precies te zijn op 14 oktober 1913, dat de Hengelsportvereniging Hilversum werd opgericht. Die oprichtingsvergadering werd destijds gehouden in De Jonge Graaf van Noeren.

Het eerste dagelijks bestuur werd gevormd door A. C. Hart-wijk, voorzitter; C. van Gyl, secretaris, en Chr. Scholten, pen-sionmeester. Met 54 leden kwam de vereniging als onderaf-deeling van de Algemeene Hengelaars Bond tot stand.

Het was geen gemakkelijke begin-nen. Het was de tijd van de Eerste Wereldoorlog en de economie was in verval. De vereniging werd door de oorlog getroffen. Het aantal leden daalde van 54 naar 10. Het was een moeilijke tijd voor de vereniging.

Na de oorlog kwam er een opleving. Het aantal leden steeg naar 54. De vereniging werd opgenomen in de Algemeene Hengelaars Bond. Het was een belangrijke stap voor de vereniging.

De vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

NA DE OORLOG

Na de oorlog kwam er een opleving. Het aantal leden steeg naar 54. De vereniging werd opgenomen in de Algemeene Hengelaars Bond. Het was een belangrijke stap voor de vereniging.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

RECEPTIE

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

De vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

WISSELPRIJZEN

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

De heer J. F. J. Grootenboer (links) met de voorzitter van de Hengelsportvereniging Hilversum, de heer J. M. Polak, en de heer J. M. Polak, die de prijs overhandigt aan de heer J. F. J. Grootenboer.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

Het bestuur van de vereniging heeft een rijk verleden. Het heeft veel leden gehad. Het heeft veel activiteiten gehad. Het heeft veel bijgedragen aan de hengelsport in Hilversum.

minimummaat van 13 centimeter voor aasvisjes moest vervallen en ook eiste HSV Hilversum dat het beroep elke actie tegen de sport zou staken. Bij dit laatste gaf de vereniging een toelichting: "De afdeling Hilversum meent, dat de voornaamste grief van 't beroep, de vrije snoekhengel is. Nu de sport den vrijen snoekhengel wil opofferen, hetgeen inderdaad als een groot offer moet worden beschouwd, rekent de afdeling Hilversum erop, dat het beroep voortaan geen aktie meer tegen de hengelsport zal voeren, doch integendeel met de sport zal samenwerken om de vischstand te verbeteren." De leden van HSV Hilversum gingen akkoord met het voorstel, waarna het door een delegatie uit de vereniging werd gepresenteerd aan het bestuur van de Algemeene Hengelaars Bond. Het was het begin van vele jaren gesteggel tussen overheid, beroepsvissers en sportvissers. Ook de opvolger van minister

Kan, minster Ruys, wist geen raad met dit hoofdpijndossier. Uiteindelijk zou pas in 1963 een Visserijwet tot stand komen waarmee alle partijen konden leven.

SCHOOIEN OM EEN WORM

Het laatste jaarverslag uit de jaren twintig verleidde het bestuur tot een bijna lyrische verhandeling over de leden van HSV Hilversum: *“Wij tellen onze leden zoowel in schitterende villawijken als in de buurten van de minder goed bedeelden. Naar staatkundige of godsdienstige overtuiging wordt bij ons niet gevraagd. Klassenstrijd of radio-oorlog is bij ons onbekend. Ieder is bij ons welkom en voelt zich bij ons thuis. En wanneer wij ons aan de waterkant bevin-den, zijn wij allen gelijk. Menschen die in 't dagelijks leven oneindig ver van elkaar verwijderd staan, vinden elkaar aan de waterkant. Dáár staat de kapitalist, de aristokraat, naast den eenvoudigen arbeider. Maatschappelijke verschillen vervagen en ik heb het zélf meegemaakt, dat aan de waterkant de kapitalist bij den werkman kwam schooiën om een paar wormen, een haakje of een stukje theelood, iets wat hij op dat moment met al zijn geld niet kon bekomen. Dán voelen wij ons slechts hengelaars, sportmakers, leden van één bond! Over de sociale waarde van onze sport zouden dan ook boekdelen kunnen worden gevuld.”*

500e LID

Optimistisch van toon zijn de notulen van HSV Hilversum in de jaren dertig. Een feestelijk moment was het toen in 1937 het 500e lid kon worden ingeschreven. De Breukeleveense- en Tienhovense plassen werden aan het wa-terarsenaal toegevoegd. *“Hiermede kunnen wij ons er zeker op beroemen van alle Nederlandsche afdelingen het uitgestrektste vischwater te bezitten”*, meldde een trotse voorzitter. En er lag nog meer in het verschiet, want zodra het nieuwe kanaal van Hilversum naar de Vecht tot de gemeente Hilversum zou behoren, kreeg de vereniging daarin ook het visrecht. Die toezegging was al binnen van het gemeentebestuur. Zorg baarde wel de Horstermeerpolder die steeds meer vervuld raakte. De vereniging wilde gebruik maken van het Werkverruimingsfonds om de polder op grootscheepse wijze aan te pakken, maar door het overlijden van de voorzitter van het polderbestuur kwam

dat project op de lange baan. In de Loenerveense plas werd in 1937 door HSV Hilversum 1000 pond vis uitgezet en in de Waaïen bij Eemnes nog eens 500 pond boerenkarper en 2000 pond witvis.

Ondanks de crisisjaren klaagde het bestuur ook niet langer over wanbetalers, in de jaren twin-tig een vast terugkerend agendapunt. Tijdens de jaarvergadering van 1937 had de voorzit-ter zelfs lovende woorden voor het betalingsgedrag van de leden. En alsof het allemaal niet op kon, ook het verenigingsblad werd in het zonnetje gezet. *“Verschillende andere bladen op vischerij gebied zijn daarbij vergeleken niets anders dan prullen!”* Een pluim werd verder uitgedeeld aan de controleurs van de vereniging. Sinds zij aan het werk waren, had de politie geen omkijken meer naar de hengelaars.

JUBILEUMJAAR

In 1938 vierde HSV Hilversum het 25 jarig bestaan. De feestcommissie ontving volop lof voor het door hen georganiseerde programma. De festiviteiten hadden wel een gat in de begroting geslagen, maar volgens de penningmeester zat de vereniging nog niet ‘op zwart zaad’. Er was nog altijd *‘een appeltje voor den dorst’*. Een schoonheidsfoutje was wel dat geen hulde werd gebracht aan de leden die zich vanaf het prille begin voor de vereniging hadden ingespannen. Volgens de voorzitter

kwam dit omdat het bestuur niet wist dat die leden op het feest aanwezig waren. Tijdens de eerste vergadering in 1939 werd het verzuim alsnog goedge maakt. Het jubilerende HSV Hilversum kampte in het jubileumjaar met enkele problemen. Het ledental liep terug en één van de redenen daarvan was het nieuwe Hilversumsch Kanaal. Vlot en bevaarbaar water, dus vrij te bevissen met één hengel. Een aantal leden redeneerden: waarom zou ik nog lid zijn van de vereniging als ik aan het kanaal vrij mag vissen? Verder had de vereniging concurrentie van andere afdelingen, die minder contributie vroegen en ook prachtig viswater beschikbaar hadden. Met één van die verenigingen, Loosdrechts Bloei, kon een overeenkomst worden gesloten waardoor de leden van HSV Hilversum nu ook mochten vissen in het water van de Loosdrechters. *“Met ons diploma en de kaart van Loosdrechts Bloei gewapend, zal geen politieman ons een bekeuring kunnen geven.”* En omdat HSV Hilversum uiteindelijk ook snoekvergunningen uit mocht geven voor het Hilversumsch Kanaal, kwam het ledental toch weer boven de 500. De vereniging stelde zich nu als doel 700 leden te krijgen, ofwel één procent van het toenmalige inwonertal van Hilversum.

OORLOG

“Wie had vorig jaar kunnen denken dat wij thans in ‘bezet gebied’ wonen en ons daarnaar te gedragen hebben? Laat ik hier de hoop uitspreken dat wij, te eeuwigere tijd, hoe en op welke wijze dan ook, onze vrijheid zullen terugkrijgen”. Met deze woorden opende de voorzitter het jaarverslag over 1939-1940. Hij gaf aan dat de vereniging voorlopig zo goed en zo kwaad als dat ging zou doorgaan op de ingeslagen weg. Een gevolg van de oorlog was inundatie en afsluiting van water in Amersfoort. Er kon daar nauwelijks nog worden gevist. Na overleg met het bestuur in Amersfoort werd besloten dat de leden van die afdeling zouden toetreden tot HSV Hilversum. Soortgelijke regelingen zouden worden bekeken voor de afdelingen in Baarn en Bussum. *“Als we het zover kunnen krijgen dat alle hengelaars uit het Gooi zich aansluiten in één grote vereeniging, is het mogelijk nog meer water te pachten, waardoor ook aan alle concurrentie onder elkaar een einde wordt gemaakt”*, verklaarde de voorzitter. Met het water ging het inmiddels niet zo goed. In de strenge winter van 1939-1940 was grote vissterfte opgetreden en het bestuur had getracht de visstand te redden door gaten in het ijs te hakken. Vooral in de Waaier was veel vis gestorven. Opnieuw uitzetten van karper in dit water was noodzakelijk.

VOEDSELSCHAARSTE

In 1941 was het ledental tot boven de 600 gestegen. De oorzaak was niet moeilijk te vinden. *“Voedselschaarste brengt de mensen tot het verschalken van een maaltje visch.”* Uit de verslagen van vergaderingen tijdens de oorlogsjaren wordt duidelijk

dat het steeds moeilijker werd vis uit te zetten. Door de voedselschaarste nam de prijs van pootvis ieder jaar toe. Daardoor kon ook een plan om de contributie te verlagen geen doorgang vinden. De voedselschaarste had ook tot gevolg *“dat het voor som-*

migen moeilijk zal zijn een stukje brood voor een pluimpje te bemachtigen.” Een jaar later was het ledental gegroeid tot 953. Sport speelde volgens de voorzitter eigenlijk steeds minder een rol. Het ging vissers er nu vooral om eens met “een lekker bak- of braadzootje” thuis te komen. De nieuwe leden, waarvan sommigen nog nooit hadden gevist klaagden steen en been over tegenvallende vangsten. De voorzitter adviseerde hen een voerplek te onderhouden, dan zou het zeker lukken. Desondanks gaf hij toe dat geluk in de hengelsport een rol speelt. *“En er zijn nu eenmaal boffers en wanboffers.”* Mocht het aantal leden stijgen tot 1000, dan was het misschien een leuke geste om het 1000^e lid een jaar gratis te laten vissen. In de jaarvergadering werd dit idee met applaus begroet. Opvallend is dat in deze zware tijden het animo voor het wedstrijdvissen zeer wisselend was. Voor een wedstrijd die in 1941 zou worden gehouden, kwamen slechts zeven inschrijvingen. Een jaar later waren er maar liefst 122 deelnemers aan een snoekwedstrijd. Of HSV Hilversum al het gepachte water in de toekomst kon behouden was onzeker. Bestaande contracten werden gerespecteerd, maar zodra die afliepen was het twijfelachtig of de pacht kon worden voortgezet. De regering wilde zoveel mogelijk water toewijzen aan beroepsvissers, mede omdat het vissen op zee niet meer mogelijk was. Met veel kunst en vliegwerk kon het Hilversumsch Kanaal voor de sport behouden blijven, evenals de Waaier bij Eemnes en de Horstermeerpolder. Ook de Breukeleveense Plassen bleven behouden voor de sport.

OUDE VETE

Naarmate de oorlog langer duurde werd de hengelsport meer aan banden gelegd. Er was een vervoersverbod voor vis, dat het uitzetten van pootvis door sportvissers onmogelijk maakte. Dit mocht alleen nog via het Pootvisfonds van de overheid. Het uitzetten van vis was volgens veel leden een zinloze bezigheid geworden, daar alles weer werd weggestroopt. Bovendien waren de winters uitermate streng, wat leidde tot veel vissterfte. In het hele land klaagde men over slechte vangsten. *“Niet alleen de oorlog, maar ook de natuur heeft het op ons voorzien”*, zo verzuchtte het bestuur eind 1942. Het ledental was dat jaar gestegen tot 1400, maar enige vreugde daarover

ontbrak. Wanneer nog meer water aan de hengelsport zou worden onttrokken, dan kon het ledental net

zo hard weer teruglopen. In 1943 zette het bestuur een vraagteken bij het houden van regelma-

tige vergaderingen. Bij een vergadering moest er toch iets positiefs te behandelen of mede te

delen zijn en dat was onmogelijk. Wat het ene moment was besloten, werd het volgende

moment weer ingetrokken of veranderd. *“De hoofdzaak is dat in deze tijden van nieuwe*

ordeningen de oude veete tussen beroep en sport weer hoogtij viert.” Er was geen

enkele reden om het dertigjarig bestaan van de vereniging te vieren. Sportvissers

kregen met steeds meer beperkingen te maken en over de beroepsvisser schreef

de voorzitter in het jaarverslag van 1943: *“Of hij belang bij dat water heeft of niet,*

doet niet terzake. Als hij het de sport maar afhandig kan maken, dan is het doel

bereikt.” En, doelend op de verplichte bijdrage aan het Pootvisfonds, voegde hij

eraan toe: *“In de wateren die door de beroepsvissers gepacht zijn, en waarin*

bij wijze van gratie ook sportvissers mogen hengelen, wordt pootvisch uitgezet,

die voor meer dan 80% betaald wordt door de sport.” Dergelijke kritische ge-

luiden waren niet geheel zonder gevaar, want de notulen van de vergaderingen

moesten worden opgestuurd naar de regering in Den Haag om daar nagezien en

gecontroleerd te worden. Mede om deze reden vonden lange tijd in het geheel geen

bijeenkomsten meer plaats.

Vijftig-Jaren *Hengelsportvereniging Hilversum*

*50 Jaren heeft U hengelsport bedreven
't Viel in het begin vaak heel wat tegen
U voerde een sportief beleid
Daarvan behoeft U heus geen spijt*

*Uw besturen deden steeds hun best
Stonden voor de hengelsport op de bres
Ook in federatief verband
Deed U altijd Uw woord gestand*

*Wij als hengelsport uit Baarn
Willen hier sportief verklaren
Dat wij Uw streven steeds waarderen
Daarom gaat U nu jubileren*

*Wij allen willen U feliciteren
U wacht een hele grote taak
Wij zijn in vaste overtuiging
Dat U daar zeker wel in slaagt*

*Baarn-Soest, 12 oktober 1963
Bestuur en leden Hengelsportvereniging*

„De Snoekbaars”

ONZEKERHEID

Na de oorlog heerste lange tijd onzekerheid. Niet alleen was onbekend hoeveel leden het laatste zware oorlogsjaar met de dood hadden moeten bekopen, ook tastte men in het duister over toekomstige regelingen. De secretaris-generaal van het departement van Landbouw en Visserij was ontslagen als zijnde te Duitsgezind, maar zijn plaatsvervanger zat er nog wel en die was juist verantwoordelijk geweest voor de pachtbesluiten die de hengelsport in het nauw hadden gedreven. HSV Hilversum vestigde zijn hoop op het bestuur van de Algemeene Hengelaars Bond. Positief was dat de zeevisserij weer op gang kwam en dat daardoor de vraag naar zoetwatervis een stuk minder werd. Aanvankelijk zag het ernaar uit dat het gehate Pachtbesluit na de oorlog in stand zou blijven, maar al in 1947 kwam er een commissie die de verhouding tussen beroeps- en sportvisserij bestudeerde. Ook de enorme 'paperassenrommel', ingevoerd tijdens de oorlog en nodig om aan vergunningen te komen, was na de oorlog niet meteen voorbij. Het ledental van HSV Hilversum, liep na de oorlog iets terug, maar niet dramatisch. In 1950 waren er nog steeds 1.500 leden. Kennelijk hadden velen die in de oorlog uit noodzaak waren gaan vissen ontdekt dat vissen ook gewoon leuk kan zijn.

FEDERATIE

De manier waarop de hengelsport tijdens de oorlog, maar ook de eerste jaren na de oorlog onder druk kwam te staan, onderstreepte het belang van een hechte organisatie. Mede daarom werd een federatie gevormd van afdelingen in het Gooi, waarbij Hilversum de grote stuwende kracht was. De federatie vertegenwoordigde in 1950 zo'n 2.200 sportvissers. Steeds meer afdelingen sloten zich aan bij de nieuwe federatie. Dat was belangrijk, want met het opheffen van het Pachtbesluit moest opnieuw worden gekomen tot een eerlijke verdeling van het water. Hilversum en Weesp kregen al snel door dat het niet verstandig was om te steggelen over het water in de Aetsveldse polder; handiger was het om de handen ineen te slaan en het water gezamenlijk voor de sportvisserij beschikbaar te krijgen.

SNOEKSTAND

Eén van de weinige positieve gevolgen van de oorlog was de uitstekende financiële positie van HSV Hilversum. Er waren zeer veel leden, maar lange tijd bestonden bijna geen mogelijkheden om te investeren in visuitzetting, terwijl ook pachtcontracten niet werden vernieuwd. In de naoorlogse jaren nam men het uitzetten van vis weer ter hand. Zo werd het Hilversumse water in 1950 verrijkt met 11.000 pond brasem, 550 pond voorn, 500 bovenmaatse snoeken, 400 pond boerenkarper, 1000 eenzomerige edelkarpertjes en 200 pond grote baars. In die tijd kwamen trouwens ook de eerste sombere geluiden over de snoekstand. Het bestuur adviseerde de leden niet meer dan één of twee snoeken per keer mee te nemen. Enkele jaren later werd het ronduit onsportief genoemd om snoek aan het water te onttrekken. Vis om te eten kocht je in een viswinkel, zo verklaarde het bestuur. Door het gebruik van de werphengel in het begin van de jaren vijftig was het snoekvissen flink toegenomen. Een heuglijk moment was 5 december 1951, toen HSV Hilversum Koninklijke goedkeuring verwierf. Daarmee kreeg de vereniging rechts-persoonlijkheid.

NEGATIEF ADVIES

In 1953 raakte Hilversum de Breukeleveense en de Stille Plas kwijt. Hoewel de vereniging er financieel goed voor stond, was een pachtsom van f 3.000 per jaar te gortig. In één klap was de pachtprijs vertienvoudigd. Ook andere rechthebbenden op dit water, de verenigingen in Utrecht, Maarssen en Breukelen trokken zich terug. Het was

vooral de Stichting Viscentrum Loosdrecht die het voor de Hilversummers versjteerde. Deze club was net opgericht en vroeg aan de leden een contributie van f 80 per jaar. *“Waar zou het heengaan, wanneer een stichting, met een door hoge contributies bijeengebracht kapitaal achter zich, ook in onze andere waters zou gaan grasduinen?”*, vroeg het bestuur zich ongerust af. Leden van HSV Hilversum werd opgeroepen geen medewerking aan de stichting te verlenen door daarvan lid te worden, *“want wij zouden dan ons eigen graf graven.”* Gelukkig had HSV Hilversum er ook weer water bij gekregen: een deel van de Vecht. Een jaar later zocht Stichting Viscentrum Loosdrecht aansluiting bij de Algemeene Hengelaars Bond en het bestuur van Hilversum adviseerde het bestuur van de bond de stichting niet toe te laten. De verenigingen in Utrecht, Breukelen en Maarssen ondersteunden dit advies.

VANGSTREGISTRATIE

Met het toetreden van Naarden-Bussum bestond de federatie nu uit 5 afdelingen. Naast de nieuweling behoorden ook Hilversum, Amersfoort, Baarn en Weesp tot het samenwerkingsverband. Voor de leden betekende dit dat ze nu een waterarsenaal ter beschikking hadden van Amersfoort tot Weesp en Loenen. Door Naarden-Bussum werd de Ankeveense polder als aantrekkelijk water ingebracht. Gaandeweg begon bij het bestuur ook meer interesse te komen in de kwaliteit van het viswater. Nadat eerst een dringende oproep was gedaan snoek terug te zetten, werden in 1954 leden opgeroepen vangsten te melden bij de vereniging. De eerste ervaringen met vangstregistratie waren echter bedroevend. Slechts één lid gaf zijn vangsten door aan het bestuur, de rest werd op de jaarvergadering van 1954 vermanend toegesproken. En nu de voorzitter toch aan het mopperen was: de opkomst op de vergaderingen was teleurstellend. Lid zijn van een vereniging betekende toch wel iets meer dan alleen maar die jaarlijkse visvergunning? Bovendien waren de meeste leden te beroerd om hun vergunning op te halen. Opsturen kostte de vereniging geld en dat kon beter voor pootvis worden uitgegeven.

50-JARIG BESTAAN

In 1956 kregen de leden voor het eerst een duidelijke kaart waarop al het viswater van HSV Hilversum stond aangegeven. Tevreden stelde de vereniging vast dat er nu 38 wateren waren waarin de leden konden vissen en dat er daarvan 27 niet door beroepsvissers mochten worden bevestigd. In 10 van de 11 wateren waar beroepsvissers wel rechten hadden, mochten ze alleen aal en zeelt wegvangen. In de daaropvolgende jaren zag HSV Hilversum een gestage groei naar 2500 leden, tot uiteindelijk in 1963 bij het 50 jarig bestaan een ledental van rond de 3500 werd bereikt. Het vijftigjarig jubileum was een belangrijke mijlpaal. Opeenvolgende besturen hadden de vereniging door een tijd weten te loodsen die werd gekenmerkt door grote problemen en tegenslagen. Daarop was men terecht trots.

In memoriam Jan Boes, 37 jaar voorzitter HSV Hilversum

Toen Jan Boes ziek werd en het duidelijk was dat hij niet lang meer zou leven, had hij een laatste wens. Hij hoopte dat het hem zou zijn gegeven het 100 jarig jubileum mee te maken van de vereniging waarvan hij 37 jaar met hart en ziel voorzitter was: Hengelsportvereniging Hilversum. Helaas ging deze wens niet in vervulling: Jan overleed in de nacht van 25 op 26 februari 2013, op 77 jarige leeftijd. Voor HSV Hilversum, maar zeker ook voor de sportvisserij in het algemeen is het overlijden van Jan een groot gemis. Naast zijn voorzitterschap van HSV Hilversum bekleedde Jan tal van andere bestuursfuncties, onder meer in de Federatie Gooi- en Eemland (thans opgegaan in Sportvisserij MidWest Nederland), de Vereniging Huurders Schubvisrecht Randmeren en de Stichting Breukeleveense en Loosdrechtse Plassen. Jan Boes was één van de oprichters van de Provinciale Organisatie Sportvisserij (POS, eveneens opgegaan in Sportvisserij MidWest Nederland). Zelf gaf Jan toe dat hij het achter de bestuurstafel nog beter naar zijn zin had, dan met een hengel aan de waterkant. Voor al zijn werk voor de sportvisserij ontving Jan een Ridderorde.

Jan Boes als voorzitter van HSV Hilversum was een man met vele gezichten. Hij was degene die vaderlijk en met zichtbaar veel genoegten de prijzen uitreikte aan het eind van de jaarlijkse viswedstrijd voor de jeugd. Hij genoot van de gezelligheid en het contact met leden tijdens de jaarlijkse filmavond. Maar Jan was ook een man die als een leeuw zijn territorium verdedigde wanneer het belang van de sportvisserij in gedrang dreigde te komen. Beroepsvissers, Natuurmonumenten, plaatselijke overheden, waterschappen en viswaterbeheercommissies maakten op gezette tijden kennis met Jan Boes als gedreven onderhandelaar, vasthoudende belangenbehartiger, kundig adviseur of in een combinatie van die hoedanigheden. En als het belang van de vereniging daarom riep, dan schroomde Jan niet een procedure aanhangig te maken bij de Kamer voor de Binnenvisserij. Met het overlijden van Jan Boes verliest Hengelsportvereniging Hilversum een veelzijdige voorzitter die zijn kostbare talenten voor de volle honderd procent inzette voor zijn club en voor wie geen moeite teveel was.

Gedurende het laatste jaar voor zijn overlijden was Jan tot zijn grote spijt niet meer in staat vergaderingen bij te wonen, maar hij bleef wel actief. Zelfs tijdens zijn laatste weken kon het bestuur van HSV Hilversum bij Jan terecht voor advies en ondersteuning. Tekenend is de zeer recente procedure rond de verlenging van de visrechten op de Wijde Blick. Jan leidde de onderhandelingen met Natuurmonumenten en met de voor de Wijde Blick verantwoordelijke toezichthouder. Een week voor Jan's overlijden konden de onderhandelingen met succes worden afgerond en Jan was heel blij. Graag had hij nog zijn handtekening gezet onder het nieuwe pachtcontract, maar dat is helaas niet meer gelukt. Het visrecht in de Wijde Blick is één van de blijvende en dankbare herinneringen aan een man die letterlijk tot zijn laatste ademtocht streed voor de belangen van de sportvisserij en voor zijn Hengelsportvereniging Hilversum. Onnodig hieraan toe te voegen dat we Jan Boes vreselijk zullen missen.

Bestuur Hengelsportvereniging Hilversum.

O G H A M S T O N E T E K S T

COPYWRITING, JOURNALISTIEKE PRODUCTIES

Ook iets te vieren?

Dit jubileum magazine werd geschreven,
samengesteld en geredigeerd door Frits Beutick,
Ogham Stone Tekst, Ankeveen.

Wilt u ook een feestelijk magazine? Of een herdenkingsboek? Of een bijzonder interview? Of iets anders dat moet worden geschreven en waarvan u wilt dat het kwaliteit uitstraalt? Eén briefje, belletje of mailtje en ik kom praten. Iedere opdracht begint met een vrijblijvend gesprek.

Ogham Stone Tekst feliciteert HSV Hilversum met 100 jaar visplezier!

Frits Beutick, Ogham Stone Tekst, Hollands End 3, 1244 NM Ankeveen.

Mail: frits.beutick@gmail.com. Tel: 035 6565 245 / 06 51 98 4247

DIRKSE WATERSPORT

Buitenboordmotor service

Alle merken zijn welkom!

Mercury – Mariner – Evinrude – Johnson – Yamaha

Breng tijdig uw buitenboordmotor voor service beurt. Hierdoor voorkomt u onnodige problemen tijdens het varen.

Aanbieding:

Bij inlevering van deze advertentie ontvangt u **GRATIS** staartolie bij uw service beurt.

035-5822986

www.DirkseWatersport.nl

-Ook uw adres voor **RIBs** en **Rubberboten**-

VERKOOP – SERVICE – REPARATIE

Ik kan met mijn stukadoors ervaring en kennis wensen van klanten vertalen naar concrete oplossingen.

www.Spakman-stukadoor.nl

Momenteel huizen ouder dan 2 jaar 15 % korting.

alec
bijlsma
HOVENIERS

Beleef het buitenleven

ADVIES
ONTWERP
AANLEG
ONDERHOUD
ELECTRA
VIJVERS EN FONTIJNEN
BESTRATING
BEREGENING
SCHUTTINGEN
TUINHUISJES
TUINORNAMENTEN
EIGEN KWEKERIJ

Naarden - Nederhorst den Berg
T: 0294 - 255 337 - M: 06 - 512 75 942
info@alec.nl, www.alec.nl

OTTENHOME

- Restaurant met terras & gratis WIFI
- Vergaderingen & Bedrijfsevents
- Feesten & Barbecues
- Zeilboten & Sloepenverhuur
- Zeilles voor kids & volwassenen

Zuwe 20 • 1241 NC Kortenhoef • t. 035-5823331
e. info@ottenhome.nl • w. ottenhome.nl

Bereik ons op: 035 856 1871
f t in

**JACHTHAVEN
KORTENHOEF**
"DE LOCATIE VOOR AL UW DAGUITJES EN EVENEMENTEN"

Ontdek de prachtige Gooi- en Vechtstreek!

Jachthaven Kortenhoeft is centraal gelegen in de prachtige Gooi- en Vechtstreek, in een zacht bocht u op de Vecht, Kortenhoeft- en Leendrechtse plaatsen.

De vele mogelijkheden die wij u bieden maakt Boot- en Solenverhuur Jachthaven Kortenhoeft de ideale locatie voor al uw daguitjes en evenementen.

Voor meer informatie kijk op onze website of neem contact op met onderstaand telefoonnummer.

VERHUUR VAN:

- SLOEPEN
- MOEDERBOTTEN
- ROEIBOOTEN
- KANOS
- SOLENEN
- VIERPOTENBOTTEN
- VIERPOTEN

Reserveer uw boot met actierode

"VISVERENIGING"
en ontvang 2 gratis vliegvergagen.

Molenend 2A - 1241 NE, Kortenhoeft - T: 035-656 18 71 - M: 06-13 628 119
www.jachthavenkortenhoeft.nl - info@jachthavenkortenhoeft.nl

KORTENHOEF

Berko v.o.f.
HANDELSONDERNEMING

Diverse benodigdheden voor in- en om het huis

• Uw specialist in diversiteit! •

Ma-,di-,do- en vrijdag 8:45 uur 18:00 uur
Woensdag 8:45 uur 13:00 uur
Zaterdag 8:45 uur 16:00 uur

Middenweg 128A, 1394 AN Nederhorst den Berg
tel. (0294)255845
www.berko.org

- TUIN- STAL- EN HANDGEREEDSCHAPPEN
- DOE 'T ZELF ARTIKELEN, IJZERWAREN
- WERKSCHOENEN, KLOMPEN, LAARZEN MET STALEN NEUS
- WERKKLEDING, OOK RWS GEKEURD, (KINDER) OVERALLS
- VERF, BEITS EN VERFMATERIALEN
- GALLAGHER SCHRIKDRAD, GAAS, PALEN
- HOUT O.A. DOUGLAS, VUREN, GRENNEN, HARDHOUT
- PVC BUIS EN PVC HULPSTUKKEN, REGENTONNEN

SINDS 1974

Traditional®

HENGELSPORT

TON TEMMING

*Dé ontmoetingsplaats
voor échte vissers*

Kijk op onze sites
www.traditional.nl en www.traditional-outlook.nl
volg ons ook op Facebook en op Twitter

R.v.d.Hamkade 95 - 3552 CL Utrecht - 030 2433696

LED's move!

RADAR DSI - BEETMELDER

De Radar DSi beetmelder is niet alleen ontworpen, ontwikkeld en getest in Europa, maar is hier ook geproduceerd. Onderlinge componenten als microprocessoren, LED's, bedrading en behuizing worden door toonaangevende Europese firma's vervaardigd. De behuizing van de beetmelder en de ontvanger is voorzien van een rubber coating. De testresultaten uit verschillende landen hebben ons overtuigd van de hoge kwaliteit van deze elektronische meesterwerkjes. De nieuwe DSi beetmelder behoort tot de beste beetmelders op de markt. Het innovatieve ontwerp en de ongelofelijke hoeveelheid mogelijkheden zullen erg veel karpervissers aanspreken.

www.jrc-fishing.eu

RADAR DSI ROOD

RADAR DSI GEEL

RADAR DSI GROEN

RADAR DSI BLAUW

RADAR SET - 3 / 4 DSI
BEETMELDER EN DSR ONTVANGER:
• ALS SET MET 3 OF 4
BEETMELDER EN 1
ONTVANGER IN EEN
HARDCASE
• SET ALLEEN MET
BLAUWE LED'S
VERKRIJGBAAR

RADAR DSi

KENMERKEN DSI BEETMELDER:

- Gevoeligheidsinstelling (lijnbewegingen van 4mm tot 15cm)
- Toonhoogte regeling
- Volume regeling
- Mute functie (tijdelijk uitzetten volume bij instellen waker)
- Optische indicatie (LED's voor run of terugzakker)
- 2 aansluitmogelijkheden voor verlichte hanger, etc.
- Lange levensduur batterij - waarschuwing bij te lage spanning
- Stroomvoorziening: 2 x 1,5 Volt batterij (LR1)
- Waterdicht dankzij ingegoten elektronica
- Nachtlampje
- Rubberen inlays
- Zendbereik tot 1km in het vrije veld

KENMERKEN DSR ONTVANGER:

- Volume regeling
- Trilfunctie
- Ingebouwd LED zaklampje
- Batterijspanning indicator
- Stroomvoorziening: 1 x 1,5 Volt batterij (AAA)
- Diefstal alarm (bij uitschakelen DSi beetmelder)

PURE FISHING BENELUX
Ecustraart 13 - 4879 NP Etten Leur Nederland

www.jrc.be

HOVING HENGELSPORT

WIJ ZIJN VERHUISD

MAAR LIEFST 330 M²

HENGELSPORT

Openingstijden

Ma	9.00 t/m 18.00 *
Di	9.00 t/m 18.00
Wo	9.00 t/m 18.00
Do	9.00 t/m 21.00 (Koopavond)
Vr	9.00 t/m 18.00
Za	9.00 t/m 17.00

*van 1 oktober t/m 1 april

Op maandag gesloten

035-6853301

Nieuw adres:
Achterom 148, Hilversum
Met GRATIS P parkeren!